

**РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2023/1115 ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ**

від 31 травня 2023

**щодо забезпечення наявності на ринку
Євросоюзу та експорту з Євросоюзу певних
товарів та продукції, пов'язаних зі
знелісненням та деградацією лісів, а також про
скасування Регламенту (ЄС) №995/2010**

**РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2023/1115 ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ**

від 31 травня 2023

**щодо забезпечення наявності на ринку
Євросоюзу та експорту з Євросоюзу певних
товарів та продукції, пов'язаних зі
знісненням та деградацією лісів, а також про
скасування Регламенту (ЄС) №995/2010**

(Текст стосується ЄЕЗ)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 192(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічного та соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Ліси надають широкий спектр екологічних, економічних і соціальних послуг, включаючи деревину та недеревну лісову продукцію і вкрай важливі для людства екологічні послуги, оскільки вони є прихистком для найбільшої частини всього біорізноманіття суходолу Землі. Вони підтримують екосистемні функції, допомагають захистити кліматичну систему, забезпечують чистим повітрям та відіграють життєво важливу роль у очищенні води та ґрунтів, а також в утриманні води та поповненні її запасів. Великі лісові площі є джерелом вологи та допомагають запобігти опустелюванню континентальних регіонів. Крім того, ліси забезпечують засобами для існування та доходом приблизно одну третину всього населення світу, а знищення лісів має серйозні наслідки для життєзабезпечення найуразливіших груп населення, включаючи корінні народи та місцеві громади, які значною мірою залежать від лісових екосистем. Більше того, знеліснення та деградація лісів зменшують кількість цінних поглиначів вуглецю. знеліснення та деградація лісів також збільшують ймовірність контактів між дикими тваринами, сільськогосподарськими тваринами та людьми, тим самим збільшуючи ризик поширення нових хвороб і ризик нових епідемій та пандемій.
- (2) Знеліснення та деградація лісів відбуваються із загрозливою швидкістю. За оцінками Продовольчої та сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (FAO), у період з 1990 по 2020 рр. було втрачено 420 млн га лісів, що складає близько 10% від усіх лісів у світі і дорівнює площі, більшій за площу Європейського Союзу. Знеліснення і деградація лісів, у свою чергу, є важливими рушіями глобального потепління та втрати біорізноманіття – двох найважливіших екологічних проблем сьогодення. Поки що світ продовжує втрачати 10 мільйонів гектарів лісу щороку. На ліси також сильно впливає зміна клімату, і для забезпечення адаптивності та стійкості лісів потрібно буде вирішити багато проблем найближчими десятиліттями.
- (3) Знеліснення та деградація лісів у різний спосіб роблять внесок у глобальну кліматичну кризу. Найважливіше те, що вони збільшують викиди парникових газів через пов'язані з ними лісові пожежі, які постійно погіршують функціональні можливості щодо поглинання вуглецю, знижують стійкість ураженої території до зміни клімату і суттєво зменшують її біорізноманіття та стійкість до хвороб і шкідників. Одне лише знеліснення є причиною викидів 11 % парникових газів, як зазначено в спеціальному звіті Міжурядової групи експертів зі зміни клімату (IPCC) про зміну клімату та землю за 2019 рік.
- (4) Погіршення кліматичних умов спричиняє втрату біорізноманіття в усьому світі, а втрата біорізноманіття посилює зміни клімату, тому, як підтвердили останні дослідження, вони нерозривно пов'язані. Біорізноманіття та здорові екосистеми є запорукою для стійкого до зміни

клімату розвитку. Комахи, птахи і ссавці діють як запилювачі та розповсюджувачі насіння і прямо чи опосередковано можуть сприяти ефективнішому утриманню вуглецю. Ліси також забезпечують безперервне поповнення водних ресурсів і запобігають посухам та їх шкідливому впливу на місцеві громади, включаючи корінні народи. Суттєве скорочення знеліснення та деградації лісів і систематичне відновлення лісів та інших екосистем є найбільшою природоорієнтованою можливістю для пом'якшення наслідків зміни клімату.

- (5) Біорізноманіття є ключовим чинником для стійкості екосистем та їхніх послуг як на місцевому, так і на глобальному рівнях. Більше половини світового валового внутрішнього продукту залежить від природи та послуг, які вона надає. Три основні сектори економіки – будівництво, сільське господарство, виробництво продуктів харчування – всі надзвичайно залежать від природи. Втрата біорізноманіття загрожує сталим водним циклам і харчовим системам, наражаючи на ризик продовольчу безпеку та харчування. Понад 75% видів продовольчих культур у світі залежать від запилення тваринами. Крім того, кілька галузей промисловості залежать від генетичного різноманіття та екосистемних послуг як критичних ресурсів для виробництва, зокрема ліків, у тому числі протимікробних.
- (6) Зміна клімату, втрата біорізноманіття та знеліснення є надзвичайно важливими глобальними проблемами, що впливають на виживання людства і сталі умови життя на Землі. Прискорення зміни клімату, втрата біорізноманіття та деградація довкілля пов'язані з конкретними прикладами їх руйнівного впливу на природу, умови життя людини та місцеву економіку, призвели до визнання зеленого переходу як визначальної мети нашого часу та як питання гендерної рівності і рівності між поколіннями.
- (7) Захисники екологічних прав людини, які прагнуть захищати та просувати права людини, пов'язані з довкіллям, включаючи доступ до чистої води, повітря та землі, часто стають об'єктами переслідувань і смертельних нападів. Ці напади надмірно впливають на корінне населення. Згідно зі звітами за 2020 рік, більше двох третин жертв цих нападів працювали аби захистити світові ліси від знеліснення та промислового розвитку.
- (8) Споживання в Єврозоні є значним рушієм знеліснення та деградації лісів у глобальному масштабі. Оцінка впливу цього Регламенту показала, що без відповідного регуляторного втручання споживання та виробництво в Єврозоні лише шести видів товарів (великої рогатої худоби, какао, кави, пальмової олії, сої та деревини) до 2030 року зросте приблизно до 248 000 гектарів знеліснення щорічно.
- (9) Що стосується ситуації з лісами в межах Єврозоні, у звіті «Стан лісів Європи 2020» зазначено, що між 1990 і 2020 роками площа лісів у Європі зросла на 9%, кількість вуглецю, накопиченого у біомасі, – на 50%, а запаси деревини зросли на 40%. Первинні ліси та ліси, що відновлюються природним шляхом, піддаються ризику, зокрема, через інтенсивне управління, а їхнє унікальне біорізноманіття та структурні особливості перебувають під загрозою. Крім того, Європейська агенція з навколишнього середовища відзначила, що менше 5% європейських лісових територій зараз вважають не порушеними або природними, тоді як 10% європейських лісових територій класифікують як інтенсивно керовані. Лісові екосистеми мають протистояти численним викликам, спричиненим зміною клімату, починаючи від екстремальних погодних умов і закінчуючи шкідниками, а також діяльністю людини, що негативно впливає на екосистеми та оселища. Зокрема, інтенсивне управління одновіковими лісами шляхом суцільних рубок і видалення сухою може мати серйозний вплив на оселища загалом.
- (10) У 2019 році Комісія прийняла кілька ініціатив щодо вирішення глобальної екологічної кризи, включаючи конкретні дії щодо знеліснення. У своєму повідомленні від 23 липня 2019 року щодо Посилення дій ЄС із захисту та відновлення світових лісів («Повідомлення щодо посилення дій

ЄС щодо захисту та відновлення світових лісів») Комісія визначила пріоритетом зменшення споживчого сліду в Євросоюзі та заохотила споживання продукції в Євросоюзі із ланцюгів постачання, що не призводять до знеліснення. У своєму повідомленні від 11 грудня 2019 року про Європейську зелену угоду Комісія виклала нову стратегію зростання, яка спрямована на перетворення Євросоюзу на справедливе та процвітаюче суспільство із сучасною, ресурсоефективною та конкурентоспроможною економікою, побудованою на сталій вільній торгівлі, що базується на правилах, де немає чистих викидів парникових газів у 2050 році, де економічне зростання відокремлено від використання ресурсів і жодна особа чи місце не залишені напризволяще. Вона спрямована на захист, збереження та збільшення природного капіталу Євросоюзу, а також на захист здоров'я і добробуту громадян та майбутніх поколінь від екологічних ризиків і впливів. Крім того, Європейська зелена угода має на меті забезпечення громадян і майбутніх поколінь, серед іншого, свіжим повітрям, чистою водою, придатними ґрунтами і біорізноманіттям. Для досягнення цієї мети і повідомлення Комісії від 20 травня 2020 року про Стратегію ЄС щодо біорізноманіття до 2030 року: повернення природи в наше життя («Стратегія ЄС щодо біорізноманіття до 2030 року»), повідомлення Комісії від 20 травня 2020 року про стратегію «Від ферми до виделки», для справедливої, здорової та дружньої до довкілля харчової системи (стратегія «Від ферми до виделки»), повідомлення Комісії від 16 липня 2021 року про нову Лісову стратегію ЄС до 2030 року, повідомлення Комісії від 12 травня 2021 року про «Шлях до здорової планети для всіх», План дій ЄС: «На шляху до нульового забруднення повітря, води та ґрунту» та інші відповідні стратегії, такі як повідомлення Комісії від 30 червня 2021 року про «Візію для сільських територій ЄС – на шляху до сильніших, пов'язаних, стійких і процвітаючих сільських територій до 2040 року», розроблені в рамках Європейської зеленої угоди, ще більше підкреслюють важливість дій щодо захисту та стійкості лісів. Зокрема, Стратегія ЄС з біорізноманіття до 2030 року спрямована на захист природи та відновлення деградованих екосистем. Нарешті, повідомлення Комісії від 11 жовтня 2018 року «Про сталу біоекономіку для Європи: зміцнення зв'язку між економікою, суспільством і довкіллям» посилює захист довкілля та екосистем, одночасно задовольняючи зростаючий попит на продукти харчування, корми, енергію, матеріали та продукцію шляхом пошуку нових способів виробництва та споживання.

- (11) Держави-члени неодноразово висловлювали свою стурбованість щодо постійного знеліснення і деградації лісів. Вони підкреслили, що оскільки поточної політики та дій на глобальному рівні щодо збереження, відновлення та сталого управління лісами недостатньо для припинення знеліснення та деградації лісів і втрати біорізноманіття, необхідні посилені дії Євросоюзу для ефективнішого сприяння досягненню Цілей сталого розвитку (ЦСР) відповідно до Порядку денного сталого розвитку на період до 2030 року, прийнятого всіма державами-членами Організації Об'єднаних Націй (ООН) у 2015 році. Рада спеціально підтримала заяву Комісії у своєму повідомленні «Про активізацію дій ЄС із захисту та відновлення світових лісів» у тому, що вона оцінить додаткові регуляторні та нерегуляторні заходи і представить пропозиції щодо обох типів заходів. Євросоюз і держави-члени також схвалили «Десятиліття дій ООН щодо ЦСР», «Десятиліття ООН з відновлення екосистем» і «Десятиліття ООН щодо сімейних фермерських господарств».
- (12) Європейський парламент підкреслив, що поточне знищення, деградація та перетворення світових лісів і природних екосистем, а також порушення прав людини значною мірою пов'язані з розширенням сільськогосподарського виробництва, зокрема шляхом перетворення лісів на сільськогосподарські землі, спеціально призначені для виробництва низки товарів і продукції, що користуються високим попитом. 22 жовтня 2020 року Європейський парламент прийняв резолюцію відповідно до статті 225 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЕС), в якій, на основі статті 192 (1) ДФЕС просив Комісію подати пропозицію для «Законодавчої бази ЄС для припинення та докорінної зміни орієнтованого на ЄС глобального знеліснення», на основі обов'язкової належної комплексної перевірки.

- (13) Борьба зі зникненням і деградацією лісів є важливою частиною комплексу заходів, необхідних для скорочення викидів парникових газів і дотримання зобов'язань Євросоюзу в рамках Європейської зеленої угоди, а також Паризької угоди, прийнятої відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату ⁽²⁾ («Паризька угода») та Восьмої програми дій з питань довкілля, ухвалені Рішенням (ЄС) 2022/591 Європейського парламенту та Ради ⁽⁴⁾, та з юридичним зобов'язанням згідно з Регламентом (ЄС) 2021/ 1119 Європейського парламенту та Ради ⁽⁵⁾ досягти кліматичної нейтральності не пізніше 2050 року та до 2030 року скоротити викиди парникових газів щонайменше на 55% порівняно з рівнями 1990 року.
- (14) Борьба зі зникненням та деградацією лісів також є важливою частиною комплексу заходів, необхідних для боротьби зі втратою біорізноманіття та дотримання зобов'язань Союзу згідно з Конвенцією ООН про біологічне різноманіття ⁽⁶⁾, Європейською зеленою угодою, Стратегією ЄС щодо біорізноманіття на 2030 рік і супутніми цілями щодо відновлення природи Євросоюзу.
- (15) Праліси є унікальними і незамінними. Плантаційні ліси і висаджені ліси мають різний склад біорізноманіття та надають інші екосистемні послуги порівняно з пралісами та природно відновлюваними лісами.
- (16) Експансія сільського господарства призводить до глобального знищення майже 90% лісів, причому більше половини їх втрат відбувається через перетворення лісів на орні землі, тоді як випасання худоби є причиною втрат майже 40% лісів.
- (17) Виробництво кормів для худоби може посилювати зникнення та деградацію лісів. Просування альтернативних сталих методів сільського господарства може вирішити екологічні та кліматичні проблеми, а також запобігти зникненню та деградації лісів у всьому світі. Стимули до впровадження збалансованішого, здоровішого та поживнішого харчування і сталішого способу життя можуть зменшити негативний вплив на землю та ресурси.
- (18) З 1990 по 2008 рік Євросоюз імпортував і споживав одну третину всієї світової товарної сільськогосподарської продукції, пов'язаної зі зникненням. Протягом цього періоду споживання в межах Євросоюзу було відповідальним за 10% світового зникнення, пов'язаного з виробництвом товарів або наданням послуг. Навіть якщо відносна частка споживання в Євросоюзі зменшується, споживання в ЄС є непропорційно великим рушієм зникнення. Тому Євросоюзу слід вжити заходів для мінімізації глобального зникнення та деградації лісів, спричинених споживанням певних товарів і продукції, і таким чином прагнути зменшити свій внесок у викиди парникових газів і глобальну втрату біорізноманіття, а також сприяти сталім моделям виробництва та споживання як в ЄС, так глобально. Щоб мати найбільший вплив, політика Євросоюзу повинна бути спрямована на вплив на світовий ринок, а не лише на ланцюги поставок до ЄС. Підвалинами цього є партнерство та ефективне міжнародне співробітництво, включаючи угоди про вілну торгівлю, з країнами-виробниками та споживачами.
- (19) Євросоюз прагне просуванню та впроваджувати амбітну довкілєву та кліматичну політику в усьому світі відповідно до Хартії основних прав Європейського Союзу, зокрема її статті 37, де вказано, що високий ступінь захисту довкілля та покращення якості довкілля має бути інтегровано в політику ЄС та забезпечено відповідно до принципу сталого розвитку. Як частина зовнішнього аспекту Європейської зеленої угоди, дії в рамках цього Регламенту повинні враховувати важливість існуючих глобальних угод, зобов'язань і рамок, які сприяють зменшенню зникнення та деградації лісів, таких як Стратегічний план ООН щодо лісів на 2017-2030 роки та його Глобальні лісові цілі, Рамкова конвенція ООН про зміну клімату (РКЗК ООН) і Паризька угода, Конвенція про біорізноманіття та її Глобальна рамкова програма збереження біорізноманіття на період після 2020 року, Глобальний стратегічний план збереження біорізноманіття на 2011-2020 роки та цільові завдання АИТІ щодо збереження біорізноманіття, і Конвенція ООН про боротьбу

з опустелюванням, а також багатосторонні рамкові угоди спрямовані на підтримку подолання основних причин знеліснення та деградації лісів, як-от ЦСР та Декларація ООН про права корінних народів.

- (20) Припинення знеліснення і відновлення деградованих лісів є важливою частиною ЦСР. Цей Регламент має сприяти, зокрема, досягненню цілей щодо життя на суходолі (ЦСР 15), кліматичних дій (ЦСР 13), відповідального споживання та виробництва (ЦСР 12), нульового голоду (ЦСР 2) і міцного здоров'я та добробуту (ЦСР 3). Відповідна ціль 15.2 щодо припинення знищення лісів до 2020 року не була досягнута, що підкреслює нагальність амбітних та ефективних дій.
- (21) Цей Регламент також має відповідати Нью-Йоркській декларації про ліси – юридично необов'язковій політичній декларації, що схвалює глобальний графік скорочення наполовину природних втрат лісів до 2020 року та прагнення припинити їх до 2030 року. Декларацію схвалили десятки урядів, багато найбільших компаній світу, впливове громадянське суспільство та організації корінних народів. Вона також закликала приватний сектор досягти мети щодо припинення знеліснення при виробництві таких сільськогосподарських товарів як пальмова олія, соя, папір і продукти з яловичини, не пізніше 2020 року – мета, яку не було досягнуто. Крім того, цей Регламент має сприяти Стратегічному плану ООН щодо лісів на 2017-2030 рр., Глобальна ціль 1 щодо лісів якого полягає у відновленні лісового покриву в усьому світі шляхом сталого управління лісами, включаючи захист, відновлення, заліснення та лісовідновлення, а також у збільшенні зусиль для запобігання деградації лісів і внеску у глобальні зусилля щодо вжиття заходів стосовно зміни клімату.
- (22) Цей Регламент також має відповідати Декларації про користування лісами та землею, прийнятій під час зустрічі лідерів у Глазго на Конференції ООН зі зміни клімату в листопаді 2021 року, яка визнає, що «досягнення наших цілей щодо землекористування, клімату, біорізноманіття та сталого розвитку, як на глобальному, так і на національному рівнях вимагатиме подальших трансформаційних дій у взаємопов'язаних сферах сталого виробництва та споживання; розвитку інфраструктури; торгівлі, фінансів та інвестицій; і підтримки дрібних власників, корінних народів та місцевих громад». Підписанти зобов'язалися спільно працювати над припиненням втрати лісів і деградації земель та їх відновленням до 2030 року і підкреслили, що вони зміцнять свої спільні зусилля для сприяння торгівлі та політиці розвитку на міжнародному та внутрішньому рівнях, що сприяють сталому розвитку і сталому виробництву та споживанню товарів, і що працюють задля взаємної вигоди країн.
- (23) Як член Світової організації торгівлі (СОТ), ЄС прагне сприяти створенню універсальної, заснованої на правилах, відкритої, прозорої, передбачуваної, інклюзивної, недискримінаційної та справедливої багатосторонньої торговельної системи в рамках СОТ, а також відкритої, сталої та самодостатньої торговельної політики. Тому сфера застосування цього Регламенту повинна включати товари та продукцію, вироблені в межах ЄС, а також товари та продукцію, імпортовані до ЄС.
- (24) Виклики, з якими стикається світ у зв'язку зі зміною клімату та втратою біорізноманіття, можна вирішити лише глобальними діями. Євросоюз має бути сильним глобальним актором, який показує приклад і бере на себе провідну роль у міжнародному співробітництві для створення відкритої та чесної багатосторонньої системи, де стала торгівля виступає ключовим фактором екологічного переходу до боротьби зі зміною клімату та відновлення біорізноманіття.
- (25) Цей Регламент також відповідає повідомленню Комісії від 22 червня 2022 року «Про силу торговельних партнерств: разом для зеленого та справедливого економічного зростання» та від 18 лютого 2021 року «Про перегляд торговельної політики – відкрита, стала та самодостатня

торговельна політика», які проголошують, що разом із новими внутрішніми та зовнішніми викликами та, зокрема, новою, сталішою моделлю зростання, як визначено Європейською зеленою угодою та Європейською цифровою стратегією, що міститься в повідомленні Комісії від 19 лютого 2020 року «Про формування цифрового майбутнього Європи», Євросоюзу потрібна нова стратегія торговельної політики – така, яка підтримає досягнення цілей внутрішньої та зовнішньої політики і сприятиме більшій стійкості відповідно до зобов'язань щодо повної реалізації ЦСР. Торговельна політика має відігравати повноцінну роль у відновленні Євросоюзу після пандемії COVID-19, у екологічній та цифровій трансформації економіки і розбудові кращої стійкості Євросоюзу у світі.

- (26) Згідно зі своїм повідомленням від 22 червня 2022 року «Про силу торговельних партнерств: разом заради екологічного та справедливого економічного зростання», Комісія посилює взаємодію з торговими партнерами для сприяння дотриманню міжнародних трудових та екологічних стандартів. Повідомлення передбачає вагомий розділ про сталий розвиток, що містять положення про зникнення та деградацію лісів. Забезпечення виконання чинних та укладення нових торговельних угод з такими розділами доповнить цілі цього Регламенту.
- (27) Цей Регламент має доповнювати інші заходи, запропоновані в повідомленні «Про посилення дій ЄС щодо захисту та відновлення світових лісів», зокрема, співпрацюючи з країнами-виробниками для їх підтримки у боротьбі з основними причинами зникнення, такими як слабке управління, неефективність правоохоронних органів та корупція, а також зміцнюючи міжнародне співробітництво з основними країнами-споживачами шляхом, серед іншого, заохочення торгівлі продукцією, виробленою без зникнення, та вжиття подібних заходів, щоб уникнути появи на їхніх ринках продукції, яка надходить із ланцюгів поставок, пов'язаних зі зникненням та деградацією лісів.
- (28) Цей Регламент повинен враховувати принцип узгодженості політики для розвитку та служити підтримці та сприянню співпраці з країнами, що розвиваються, особливо з найменш розвиненими країнами (НРК), серед іншого, через надання технічної та фінансової допомоги, де це можливо та доцільно.
- (29) У координації з державами-членами Комісія повинна продовжувати працювати в партнерстві з країнами-виробниками, і ширше – у співпраці з міжнародними організаціями та органами, а також з відповідними зацікавленими сторонами, які діють на місцях через багатосторонні діалоги. Комісія повинна посилити свою підтримку та стимули щодо захисту лісів і переходу до виробництва без зникнення лісів, визнаючи та посилюючи роль і права корінних народів, місцевих громад, дрібних власників, малого та середнього бізнесу, покращуючи управління та землеволодіння, посилюючи правоохоронні заходи та сприяючи сталому управлінню лісами, спираючись на наближені до природи методи лісівництва з науково обґрунтованими показниками та пороговими значеннями, екотуризм, кліматично стійке сільське господарство, диверсифікацію, агроєкологію та агролісівництво. Діючи таким чином, Комісія повинна повністю визнати роль і права корінних народів та місцевих громад у захисті лісів, беручи до уваги принцип вільної, попередньої та інформованої згоди. Спираючись на досвід і уроки, отримані в контексті існуючих ініціатив, Євросоюз і держави-члени повинні працювати над партнерством з країнами-виробниками, на їхнє прохання, і вирішувати глобальні виклики, задовольняючи місцеві потреби та звертаючи увагу на виклики, з якими стикаються дрібні власники, відповідно до повідомлення «Про посилення дій ЄС із захисту та відновлення світових лісів». Партнерський підхід має допомогти країнам-виробникам та сторонам у захисті, відновленні та сталому використанні лісів, таким чином сприяючи досягненню мети цього Регламенту щодо зменшення зникнення та деградації лісів, у тому числі за допомогою використання цифрових технологій, геопросторової інформації та розвитку потенціалу.

- (30) Оператори та трейдери повинні бути пов'язані зобов'язаннями згідно з цим Регламентом незалежно від того, чи відбувається розміщення на ринку традиційно або онлайн. Таким чином, цей Регламент має гарантувати, що в кожному ланцюзі постачання є оператор, як визначено цим Регламентом, який заснований у Євросоюзі та який може нести відповідальність у разі невиконання зобов'язань згідно з цим Регламентом. Комісія та держави-члени повинні контролювати імплементацію цього Регламенту та визначати, чи потребують цифрові й технологічні розробки подальших специфікацій або ініціатив у майбутньому, якщо це доцільно.
- (31) Ще одна важлива дія, оголошена в повідомленні «Про посилення дій ЄС із захисту та відновлення світових лісів», — це створення Обсерваторії ЄС щодо зникнення та деградації лісів, змін у світовому лісовому покриві та пов'язаних із цим рухів («Обсерваторія ЄС»), започаткованої Комісією для кращого моніторингу змін у світовому лісовому покриві та пов'язаних із цим чинників. Спираючись на існуючі інструменти моніторингу, включаючи продукти Copernicus та інші публічні або приватні джерела, Обсерваторія ЄС повинна полегшити доступ до інформації про ланцюги поставок для державних установ, споживачів і бізнесу, надаючи легко зрозумілі дані та інформацію, стосовно зв'язку зникнення та деградації лісів і змін у лісовому покриві світу з попитом Євросоюзу на товари і продукцію та торгівлю ними. Таким чином, Обсерваторія ЄС повинна підтримувати впровадження цього Регламенту, надаючи наукові докази щодо глобального зникнення та деградації лісів і пов'язаної з цим торгівлі. Обсерваторія ЄС повинна надати карти ґрунтового покриву, включно з часовими послідовними рядами з кінцевої дати, визначеної в цьому Регламенті, і ряд класів, що дозволяють вивчати ландшафтний склад. Обсерваторія ЄС повинна брати участь у розробці системи раннього попередження, яка поєднує можливості дослідження та моніторингу. Стосовно цього Регламенту, мета системи раннього попередження, у разі технічної спроможності, повинна полягати в тому, щоб бути частиною платформи, яка може допомогти компетентним органам, операторам, трейдерам та іншим відповідним зацікавленим сторонам, і яка може забезпечити постійний моніторинг і раннє попередження про можливу діяльність, що призводить до зникнення або деградації лісів. Ця платформа має запрацювати якомога швидше. Обсерваторія ЄС повинна співпрацювати з компетентними органами, відповідними міжнародними організаціями та органами, дослідницькими інститутами, неурядовими організаціями, операторами, трейдерами, третіми країнами та іншими відповідними зацікавленими сторонами.
- (32) В існуючих законодавчих рамках Євросоюзу увагу сфокусовано на боротьбі з незаконним вирубуванням лісу та пов'язаною з цим торгівлею і не зосереджено безпосередньо на зникненні. Вони складаються з Регламенту (ЄС) № 995/2010 Європейського Парламенту та Ради⁽⁷⁾ та Регламенту Ради (ЄС) № 2173/2005⁽⁸⁾. Під час перевірки на відповідність обидва Регламенти було оцінено і визначено, що, хоча законодавство мало позитивний вплив на управління лісами, цілі двох Регламентів, а саме: обмеження незаконних рубок та пов'язаної торгівлі, а також зменшення споживання незаконно заготовленої деревини в Євросоюзі – не були досягнуті, і було зроблено висновок, що зосередження лише на законності деревини недостатньо для досягнення поставлених цілей.
- (33) Доступні звіти підтверджують, що значна частина процесу зникнення, що триває досі, є законною відповідно до законодавства країни виробництва. У звіті Ініціативи щодо торгівлі та фінансування у лісовій галузі (Forest Policy Trade and Finance Initiative, FPTFI) опублікованому у травні 2021 року, зазначено, що з 2013 по 2019 рік вирубування близько 30% лісів було законним і здійснювалося для комерційного сільського господарства в тропічних країнах. Наявні дані надходять здебільшого з країн із неналежним урядуванням – глобальна частка незаконного вирубування лісів може бути нижчою, але вже демонструє, що неврахування вирубування лісів, яке є законним в країні виробництва, підриває ефективність політичних заходів.

- (34) Оцінка впливу можливих політичних заходів для вирішення проблем знеліснення та деградації лісів, спричинених Євросоюзом, висновки Ради від 16 грудня 2019 р. та резолюція Європейського парламенту від 22 жовтня 2020 р. чітко визначають необхідність встановлення знеліснення та деградації лісів як основних критеріїв для майбутніх заходів Євросоюзу. Фокусування уваги лише на законності може потенційно призвести до ризику зниження екологічних стандартів для отримання доступу на ринок. Таким чином, нова законодавча база Євросоюзу повинна стосуватися як законності, так і того, чи не відбувається знеліснення у процесі виробництва відповідних товарів і відповідної продукції.
- (35) Визначення «не спричинює знеліснення» має бути достатньо широким, щоб охоплювати знеліснення та деградацію лісів, має забезпечувати юридичну чіткість і повинно бути вимірюваним на основі кількісних, об'єктивних та міжнародно визаних даних
- (36) В контексті цього Регламенту під сільськогосподарським використанням слід розуміти використання землі для ведення сільського господарства. У зв'язку із цим Комісія повинна розробити методичні рекомендації для роз'яснення цього визначення, зокрема щодо перетворення лісу на землю, цільове використання якої не є сільськогосподарським.
- (37) Відповідно до визначень FAO, агролісівничі системи, в тому числі там, де сільськогосподарські культури вирощують під деревним покривом, а також агролісокультурні, лісопосадищні та агролісопосадищні системи потрібно розглядати не як лісові, а як такі, що належать до сільськогосподарського користування.
- (38) Цей Регламент має охоплювати товари, споживання яких у Євросоюзі є найбільшим рушієм глобального знеліснення та деградації лісів, і для яких політичне втручання Євросоюзу може принести найбільшу вигоду на одиницю вартості торгівлі. Широкий огляд відповідної наукової літератури, а саме: першоджерел, які оцінюють вплив споживання в Євросоюзі на глобальне знеліснення лісів і пов'язують цей екологічний слід з конкретними товарами, було проведено в рамках дослідження, що підтримує оцінку впливу для цього Регламенту, і перепровірено шляхом широких консультацій із зацікавленими сторонами. Цей процес призвів до створення першого списку із восьми товарів. Деревину було включено безпосередньо, оскільки на неї вже поширювався Регламент (ЄС) № 995/2010. Згідно з останньою дослідницькою статтею ⁽⁹⁾ яку використовують для аналізу ефективності, сім з восьми товарів, проаналізованих у цій дослідницькій роботі, разом складають найбільший внесок у знеліснення, спричинене Євросоюзом: олійна пальма (34,0 %), соя (32,8 %), %, деревина (8,6 %), какао (7,5 %), кава (7,0 %), велика рогата худоба (5,0 %) і каучук (3,4 %)
- (39) Для забезпечення досягнення цим Регламентом своїх цілей, важливо переконатися, що корми для худоби, які підпадають під дію цього Регламенту, не призводять до знеліснення. Виходячи з цього, оператори, які розміщують на ринку або експортують відповідну продукцію, яка містить або була виготовлена з використанням великої рогатої худоби, яку годували відповідною продукцією, що містить або була виготовлена з використанням інших відповідних товарів або відповідної продукції, повинні забезпечувати, в рамках власної системи комплексної перевірки, що корм виготовлено без спричинення знеліснення. У такому випадку вимоги до геолокації згідно з цим Регламентом мають бути обмежені посиланням на географічне розташування кожного з господарств, де вирощували велику рогату худобу, і не слід вимагати жодну геолокаційну інформацію стосовно власне корму. Якщо компетентний орган отримує або йому стає відомо про відповідну інформацію, включаючи інформацію на основі обґрунтованих занепокоєнь, наданих третіми сторонами, про те, що існує ризик невідповідності корму вимогам цього Регламенту, компетентний орган повинен негайно запросити детальну інформацію про такий корм. Якщо корм вже підлягав належній перевірці на попередньому етапі ланцюга постачання, оператори повинні використовувати як доказ відповідні рахунки-фактури, контрольні номери відповідних

підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку або будь-яку іншу відповідну документацію, яка вказує на те, що при виробництві корму не відбувалося знеліснення і вони можуть надавати ці докази компетентним органам на вимогу. Докази повинні охоплювати життя тварин щонайбільше до п'яти років.

- (40) Беручи до уваги, що слід заохочувати використання перероблених відповідних товарів і відповідної продукції, і що включення таких товарів і продукції до сфери дії цього Регламенту ляже непропорційним тягарем на операторів, використані товари і продукти, які завершили свій життєвий цикл, і будуть так чи інакше утилізовані як відходи, що визначено в пункті (1) статті 3 Директиви 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁶⁾ слід виключити зі сфери застосування цього Регламенту. Однак це не повинно стосуватися певних побічних продуктів виробничого процесу.
- (41) Цей Регламент має встановлювати зобов'язання щодо відповідних товарів і відповідної продукції з метою ефективного боротьби зі знелісненням і деградацією лісів, а також сприяти створенню ланцюгів постачання без знеліснення, беручи до уваги захист прав людини та прав корінних народів і місцевих громад, як в Євросоюзі, так і в третіх країнах.
- (42) Під час оцінки ризику щодо порушення вимог відповідними товарами і відповідною продукцією, призначених для розміщення на ринку або експорту, порушення прав людини, пов'язані зі знелісненням або деградацією лісів, включаючи права корінних народів, місцевих громад і власників традиційних прав володіння, мають бути взяті до уваги.
- (43) Багато міжнародних організацій та органів, таких як FAO, Міжурядова група експертів зі зміни клімату, Програма ООН з навколишнього середовища та Міжнародний союз охорони природи, активно діяли щодо знеліснення та деградації лісів, і такі міжнародні угоди як Паризька угода та Конвенція з біорізноманіття були укладені в цій сфері, а визначення в даному Регламенті базуються на цій роботі.
- (44) Важливо, щоб цей Регламент також вирішував питання деградації лісів. Визначення деградації лісів має ґрунтуватися на міжнародно узгоджених концепціях і гарантувати, що відповідні зобов'язання можуть бути легко виконані операторами та компетентними органами. Ці зобов'язання мають бути вимірюваними та верифікованими у робочому порядку, а також чіткими та недвозначними, щоб забезпечити правову точність. У цьому контексті даний Регламент має бути зосереджений на ключових елементах деградації лісів, які можна виміряти та перевірити, і які є особливо важливими для уникнення впливу на довкілля на основі найновіших наукових даних. З цією метою визначення деградації лісів має ґрунтуватися на міжнародно узгоджених концепціях, визначених FAO. Визначення деградації лісів слід переглянути відповідно до цього Регламенту, щоб оцінити, чи слід його розширити для охоплення ширшого спектру чинників деградації лісів і лісових екосистем у всьому світі для подальшої підтримки екологічних цілей цього Регламенту, беручи до уваги прогрес, здобутий під час міжнародних дискусій з цього питання, а також різноманіття лісових екосистем і практик у всьому світі. Огляд необхідно проводити на основі поглибленого аналізу у тісній співпраці з державами-членами і в консультаціях з відповідними зацікавленими сторонами, міжнародними організаціями та органами і науковим співтовариством.
- (45) Цей Регламент має забезпечити належний баланс між захистом правомірних очікувань операторів і трейдерів, які розміщують відповідні товари та відповідну продукцію на ринку або експортують їх, зводячи до мінімуму раптові збої в ланцюгах постачання, і основним правом на захист довкілля, як це встановлено у статті 37 Хартії основоположних прав Європейського Союзу. Заради цього слід встановити кінцеву дату і тим самим забезпечити основу для оцінки того, чи зазнала відповідна земля знеліснення чи деградації лісів, щоб жодні товари та продукція, які

підпадають під дію цього Регламенту, не були розміщені на ринку або призначені до експорту, якщо вони були вироблені на землях, що зазнали знеліснення або деградації лісів після цієї дати.

- (46) Кінцева дата повинна відповідати існуючим міжнародним зобов'язанням, встановленим у ЦСР та Нью-Йоркській декларації про ліси, які мають амбітну мету щодо припинення знеліснення, відновлення деградованих лісів і значного збільшення лісонасаджень та лісовідновлення в усьому світі до 2020 року, і тому має бути встановлена 31 грудня 2020 р. Ця дата також узгоджується з оголошенням Комісії про свій намір боротися зі знелісненням у повідомленні «Про посилення дій ЄС із захисту та відновлення світових лісів», Європейській зеленій угоді, Стратегії ЄС щодо збереження біорізноманіття до 2030 р., а також у стратегії «Від ферми до виделки». Відповідно до принципу обережності кінцева дата, зазначена в пропозиції Комісії щодо цього Регламенту, передуватиме даті набрання чинності цим Регламентом. Кінцеву дату було обрано, щоб запобігти очікуваному прискоренню діяльності, яка призведе до знеліснення та деградації лісів між оголошенням у пропозиції Комісії та датою набрання чинності цим Регламентом. Цей Регламент має підтвердити встановлену екологічну мету та запропоновану кінцеву дату, щоб гарантувати, що виробники та оператори, які спричинили знеліснення та деградацію лісів протягом періоду обговорення цього Регламенту, не мали змоги розміщувати відповідні товари та відповідну продукцію на ринку або експортувати їх.
- (47) Обмеження щодо дотримання основних прав і захисту правомірних очікувань операторів і трейдерів, що впливають з вибору кінцевої дати, повинні бути пропорційними та суворо необхідними для досягнення суспільно-політичної мети щодо захисту довкілля. Для сприяння у досягненні цієї мети, даний Регламент не повинен застосовуватися до відповідних товарів і відповідної продукції, вироблених до дати набрання чинності цим Регламентом. Відстрочене застосування положень цього Регламенту, що регулює зобов'язання для операторів і трейдерів, які мають намір розмістити відповідні товари та відповідну продукцію на ринку або експортувати їх, також надає їм розумний період часу для адаптації до нових вимог цього Регламенту.
- (48) Для посилення внеску Євросоюзу у припинення знеліснення та деградації лісів, а також гарантування, що відповідна продукція з ланцюгів постачання, що спричинює знеліснення та деградацію лісів, не розміщена на ринку чи експортована, відповідна продукція не повинна бути розміщена на ринку чи експортована, крім випадків, коли вона не пов'язана зі знелісненням та вироблена згідно з відповідним законодавством країни виробництва. На підтвердження цього вона завжди повинні супроводжуватися підтверджувальними документами.
- (49) На основі системного підходу оператори повинні вжити відповідних заходів для забезпечення дотримання вимог цього Регламенту щодо знеліснення та законності для відповідної продукції, яку вони мають намір розмістити на ринку. З цією метою оператори повинні створити та впровадити системи належної комплексної перевірки. Такі системи належної комплексної перевірки повинні включати три елементи, а саме: інформаційні вимоги, оцінку ризику та заходи щодо зменшення ризику, доповнені зобов'язаннями стосовно звітності. Ці системи належної комплексної перевірки повинні бути розроблені таким чином, щоб забезпечити доступ до інформації про джерела та постачальників товарів і продукції, що розміщуються на ринку, включаючи інформацію, яка демонструє, що вимоги стосовно знеліснення та деградації лісів і легальності дотримані, зокрема, шляхом ідентифікації країни виробництва або її частини, включаючи геолокаційні координати відповідних земельних ділянок. Такі геолокаційні координати, які залежать від часу, позиціонування та/або спостереження за поверхнею Землі, можуть використовувати космічні дані та послуги, що надаються в рамках космічної програми Євросоюзу (EGNOS/Galileo та Copernicus). На основі цієї інформації оператори повинні провести оцінку ризику. У разі виявлення ризику оператори повинні вжити пом'якшувальних заходів до повної відсутності ризику чи його мінімізації. Оператору можуть дозволити розміщувати відповідну продукцію на ринку або експортувати її лише тоді, коли після проведення належної комплексної

перевірки оператор дійде висновку, що ризик того, що відповідна продукція не відповідає вимогам цього Регламенту, відсутній або незначний.

- (50) Під час пошуку продукції слід докласти виважених зусиль для гарантування оплати виробникам, зокрема дрібним землевласникам, за справедливою ціною, таким чином, щоб забезпечити дохід для існування та ефективно боротися з бідністю як основною причиною зникнення.
- (51) Оператори повинні офіційно взяти на себе відповідальність за дотримання встановлених вимог відповідною продукцією, яку вони мають намір розмістити на ринку або експортувати, надавши підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку. Цей Регламент має надавати зразок таких документів. Очікується, що такі підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку сприятимуть забезпеченню виконання цього Регламенту компетентними органами та судами, а також забезпечать краще дотримання вимог операторами.
- (52) Для визнання раціональної практики ведення робіт, у процедурі оцінки ризику можна використовувати сертифікацію або інші схеми, перевірені третьою стороною. Однак вони не повинні замінювати собою відповідальність оператора щодо належної комплексної перевірки.
- (53) Трейдери повинні нести відповідальність за збір і зберігання інформації для забезпечення прозорості ланцюга постачання відповідної продукції, яку вони пропонують на ринку. Трейдери, які не належать до малого та середнього бізнесу, мають значний вплив на ланцюги постачання і відіграють важливу роль у забезпеченні відсутності впливу ланцюгів постачання на зникнення. Таким чином, вони повинні мати ті самі зобов'язання, що й оператори, бути відповідальними за дотримання вимог Регламенту відповідною продукцією та перед виведенням на ринок відповідної продукції забезпечити проведення належної комплексної перевірки відповідно до цього Регламенту та отримання висновків, що ризик недотримання вимог цього Регламенту відповідною продукцією відсутній або незначний.
- (54) Для сприяння прозорості та покращення правозастосування оператори, які не належать до малого і середнього бізнесу, включаючи мікропідприємства, або фізичні особи повинні щороку публічно звітувати про свою систему належної комплексної перевірки, включаючи кроки, вжиті для виконання своїх зобов'язань.
- (55) Оператори повинні мати можливість отримувати обґрунтовані занепокоєння від зацікавлених сторін, у тому числі за допомогою електронних засобів, і повинні ретельно вивчати всі отримані обґрунтовані занепокоєння.
- (56) Інші правові акти Євросоюзу, які передбачають вимоги належної комплексної перевірки в ланцюжку доданої вартості щодо несприятливого впливу на права людини чи довкілля, повинні бути застосовані, оскільки в цьому Регламенті немає конкретних положень із такою ж метою, суттю і наслідком, які можуть бути прийнятими у світлі майбутніх поправок до правових актів Євросоюзу. Існування цього Регламенту не повинно виключати застосування інших правових актів Євросоюзу, які встановлюють вимоги щодо належної комплексної перевірки ланцюжка доданої вартості. Якщо такі інші правові акти Євросоюзу передбачають конкретніші положення або додають вимоги до положень, викладених у цьому Регламенті, такі положення слід застосовувати разом із цим Регламентом. Крім того, якщо цей Регламент містить конкретніші положення, вони не повинні тлумачитися таким чином, який знижує ефективність застосування інших правових актів Євросоюзу щодо належної комплексної перевірки або досягнення їхньої загальної мети. Комісія повинна мати можливість видавати чіткі та зрозумілі вказівки щодо дотримання операторами та трейдерами, зокрема малим та середнім бізнесом, цього Регламенту.

- (57) Дотримання прав корінних народів щодо лісів і принципу вільної, попередньої та інформованої згоди, у тому числі викладеної в Декларації ООН про права корінних народів, сприяє захисту біорізноманіття, пом'якшенню наслідків зміни клімату та вирішенню пов'язаних із цим питань, які викликають занепокоєння у суспільства. Корінні народи мають традиційні знання, цінні з точки зору екології та медицини і дуже часто пропонують модель сталого використання лісових ресурсів. Це може сприяти збереженню in-situ відповідно до Конвенції про біологічне різноманіття. Крім того, дослідження показують, що корінні народи, які живуть у лісах, відіграють подвійну роль у боротьбі зі зміною клімату: по-перше, вони зазвичай протистоять окупації та знелісненню на землях, які населяли поколіннями; і по-друге, деякі корінні громади вважають своїм обов'язком захистити ліси для пом'якшення кліматичних змін.
- (58) Принципи, викладені у Декларації Ріо-де-Жанейро з навколишнього середовища та розвитку ООН 1992 року, зокрема Принцип 10 щодо важливості інформування громадськості та участі в екологічних питаннях і Принцип 22 щодо життєво важливої ролі корінного населення в екологічному менеджменті та розвитку, є важливими в контексті забезпечення сталого управління лісами.
- (59) Концепція вільної, попередньої та інформованої згоди корінних народів була розроблена протягом багатьох років після схвалення Конвенції Міжнародної організації праці про корінні народи та народи, які ведуть племінний спосіб життя 1989 року (№ 169), і вона відображена в Декларації ООН про захист прав корінних народів. Її метою є гарантування того, що потенційний вплив на корінні народи буде враховано в процесі прийняття рішень щодо проектів, які їх стосуються.
- (60) Оператори, які підпадають під дію інших правових актів Євросоюзу, що встановлюють вимоги стосовно належної комплексної перевірки в ланцюжку доданої вартості щодо несприятливого впливу на права людини чи довкілля, повинні мати змогу виконати звітні зобов'язання згідно з цим Регламентом, включаючи необхідну інформацію при звітуванні згідно з іншими правовими актами Євросоюзу.
- (61) Відповідальність за виконання цього Регламенту повинна лежати на державах-членах, а компетентні органи держав-членів повинні забезпечити повне дотримання цього Регламенту. Уніфіковане виконання цього Регламенту щодо відповідної продукції, яка потрапляє на ринок або виходить з нього, може бути досягнуто лише шляхом систематичного обміну інформацією та співпраці між компетентними органами, митними органами та Комісією.
- (62) Ефективне та належне впровадження і виконання цього Регламенту є важливими для досягнення його цілей. Для цього Комісія повинна створити інформаційну систему та керувати нею для підтримки операторів та компетентних органів у представленні та наданні доступу до необхідної інформації щодо відповідної продукції, розміщеної на ринку. Оператори повинні подавати підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку через інформаційну систему. Інформаційна система має бути доступною для компетентних органів та митних органів, щоб полегшити виконання їхніх зобов'язань згідно з цим Регламентом, а також має сприяти у передачі інформації між державами-членами, компетентними органами та митними органами. Конфіденційні некомерційні дані також повинні бути доступними для широкої громадськості, за умови їх анонімності, крім інформації щодо переліку чинних судових рішень стосовно порушення цього Регламенту юридичними особами та накладення штрафів на них, і повинні бути у відкритому та машинозчитуваному форматі відповідно до Політики ЄС щодо відкритих даних, як викладено в Директиві (ЄС) 2019/1024 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁴⁾.
- (63) Задачею компетентних органів має бути перевірка відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього, на відповідність вимогам цього Регламенту на основі, зокрема,

підтверджуваної документації про належну комплексну перевірку, поданої операторами. Роль митних органів має полягати у забезпеченні доступу для них до підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, де це можливо. Крім того, оскільки з моменту встановлення електронного інтерфейсу для обміну інформацією між митними органами та компетентними органами, митні органи повинні перевірити статус підтверджувальних документів про належну компетентну перевірку після того, як компетентні органи здійснили початковий аналіз ризиків в інформаційній системі. Митні органи повинні вжити відповідних заходів, наприклад, призупинити розгляд або відмовити відповідному товару чи відповідній продукції, якщо це вимагається на основі статусу підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку в інформаційній системі. Така конкретна організація контролю робить розділ VII Регламенту (ЄС) 2019/1020 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹²⁾ незастосовним у частині, що стосується застосування та виконання цього Регламенту.

- (64) Держави-члени повинні забезпечувати постійну доступність достатніх фінансових ресурсів для відповідного кадрового забезпечення та оснащення компетентних органів. Для ефективного проведення перевірок необхідний високий рівень ресурсів, а стабільні ресурси потрібно забезпечувати на рівні, що відповідає потребам контролю за виконанням в будь-який момент. Держави-члени повинні мати можливість доповнити державне фінансування шляхом відшкодування витрат з відповідних економічних операторів, понесених під час проведення перевірок щодо відповідних товарів і відповідної продукції, які були визнані невідповідними.
- (65) Цей Регламент не порушує інших правових актів Союзу щодо товарів і продукції, які надходять на ринок або виходять з нього, зокрема Регламенту (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹³⁾ щодо повноважень митних органів та контролю. Імпортерам слід нагадати, що статті 220, 254, 256, 257 і 258 вказаного Регламенту передбачають, що продукція, яка надходить на ринок і потребує подальшої обробки, має проходити відповідну митну процедуру, що дозволяє таку обробку. Як правило, випуск у вільний обіг або експорт не слід вважати доказом відповідності законодавству ЄвроСоюзу, оскільки такий випуск або експорт не обов'язково включають повний контроль за дотриманням вимог.
- (66) Для оптимізації процесу контролю, у тому числі через мінімізацію адміністративного навантаження, для відповідної продукції, що надходить на ринок або виходить з нього, необхідно налаштувати операційно сумісний електронний інтерфейс, який забезпечить автоматичну передачу даних між митними системами та інформаційними системами компетентних органів влади. «Середовище єдиного вікна для митниці Європейського Союзу» є природним кандидатом для забезпечення такої передачі даних. Інтерфейс має бути високоавтоматизованим і простим у використанні, а також повинен полегшувати процеси для митних органів та операторів. Більше того, з огляду на обмежені відмінності між даними, що мають бути надані митним органам, і тими, що мають бути включені до підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, доцільно також запропонувати підхід «бізнес-уряд», за яким трейдери та суб'єкти господарювання надають підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку відповідної продукції через національне «Середовище єдиного вікна для митниці», і відповідно до цього Регламенту ця документація автоматично передається до інформаційної системи, яку використовують компетентні органи. Митні та компетентні органи повинні брати участь у визначенні даних, що передаються, та будь-яких інших технічних вимог.
- (67) Ризик розміщення невідповідної продукції на ринку або її експорту залежить від товару та продукції, а також від країни походження та виробництва чи її частин. Оператори, що постачають товари та продукцію з країн або їх частин, що мають низький ризик щодо порушення вимог цього Регламенту при вирощуванні, збиранні чи виробництві відповідних товарів, повинні мати менше зобов'язань, таким чином зменшуючи витрати на перевірку відповідності та адміністрування, за винятком, якщо оператор знає або має причини вважати, що існує ризик недотримання цього

Регламенту. Якщо компетентному органу стає відомо про ризик щодо ухилення від дотримання вимог цього Регламенту, наприклад, якщо відповідний товар або відповідна продукція, вироблені у країні з високим ризиком, і згодом піддаються обробці в країні або її частинах з низьким ризиком, і звіди вони надходять на ринок або виходять з нього, і підтверджувальні документи про належну комплексну процедуру або митна декларація вказують на те, що відповідний товар або відповідна продукція були вироблені в країні з низьким рівнем ризику, компетентний орган повинен здійснити подальші перевірки для виявлення будь-якої невідповідностей і, у разі необхідності, вжити належних заходів, таких як арешт відповідного товару чи відповідної продукції та призупинення розміщення на ринку чи експорту відповідного товару чи відповідної продукції, а також провести подальші перевірки. Від компетентних органів слід вимагати посиленого контролю відповідних товарів і відповідної продукції з країн або їх частин з високим ризиком.

- (68) Крім того, Комісія повинна оцінити ризик знеліснення та деградації лісів на рівні країни або її частин на основі низки критеріїв, які відображають кількісні, об'єктивні та міжнародно визнані дані, а також на основі ознак того, що країни активно беруть участь у боротьбі зі знелісненням та деградацією лісів. Така порівняльна інформація має спростити для операторів у Євросоюзі здійснення процедури належної комплексної перевірки, а для компетентних органів моніторити та здійснювати нагляд за дотриманням вимог, а також забезпечити стимул для країн-виробників підвищити стійкість своїх систем сільськогосподарського виробництва та зменшити вплив на знеліснення. Це повинно допомогти зробити ланцюжки поставок прозорішими та сталішими. Система порівняльного аналізу має базуватися на тривірневій системі класифікації країн як таких, що мають низький, стандартний або високий рівні ризику. Для забезпечення відповідної прозорості та ясності Комісія повинна, зокрема, оприлюднити дані, які використовують для порівняльного аналізу, причини запропонованої зміни класифікації та відповідь відповідної країни. Для відповідної продукції із країн з низьким рівнем ризику або їх частин операторам слід дозволити здійснювати спрощену належну перевірку. Для відповідної продукції з країн з високим рівнем ризику або їх частин компетентні органи повинні застосовувати посилену перевірку. Комісія має бути уповноважена ухвалювати імплементаційні акти для встановлення списку країн або їх частин, які мають низький або високий рівні ризику.
- (69) Комісія повинна співпрацювати з країнами, які класифікують або можуть бути класифіковані як високоризикові, та з відповідними зацікавленими сторонами в цих країнах, щоб працювати над зниженням рівня ризику.
- (70) Компетентні органи повинні регулярно перевіряти операторів і трейдерів, щоб переконатися, що вони ефективно виконують зобов'язання, викладені в цьому Регламенті. Більше того, компетентні органи повинні проводити перевірки на основі відповідної інформації, яку вони мають, включаючи обґрунтовані занепокоєння, подані третіми сторонами. Компетентні органи повинні використовувати підхід, що ґрунтується на оцінці ризику, для визначення перевірок, які необхідні провести. Стосовно відповідної продукції із країн або їх частин, класифікованих як високоризикові, відповідних операторів і трейдерів та обсягів їхньої частки відповідних товарів і відповідної продукції, слід застосовувати подвійний підхід, який забезпечує всебічне охоплення. Таким чином, компетентні органи повинні бути зобов'язані перевіряти певний відсоток операторів і трейдерів, охоплюючи при цьому певний відсоток відповідної продукції. Стосовно відповідної продукції з країн або їх частин, класифікованих як низькоризикові або зі стандартним ризиком, компетентні органи повинні перевіряти принаймні певний відсоток операторів і трейдерів. Рівень перевірок має бути вищим для відповідної продукції з високоризикових країн або їх частин, тоді як для стандартних або низьких країн ризику або їх частин він може бути нижчим. При перегляді цього Регламенту Комісія повинна оцінити та визначити кількісні цілі для щорічних перевірок, які мають проводити органи, компетентні для забезпечення виконання цього Регламенту та дотримання узгодженого підходу в Євросоюзі.

- (71) Перевірки, які проводять компетентні органи щодо операторів і трейдерів, повинні охоплювати системи належної комплексної перевірки та відповідність вимогам цього Регламенту відповідної продукції. Перевірки повинні ґрунтуватися на плані, оснований на оцінці ризиків, що містить критерії ризиків даючи змогу компетентним органам провести аналіз ризиків для документації про належну комплексну перевірку, поданих операторами та трейдерами. Критерії ризику повинні враховувати ризик знецінення, пов'язаний з відповідними товарами в країні виробництва, історію невиконання операторами та трейдерів зобов'язань щодо цього Регламенту та будь-яку іншу відповідну інформацію, доступну компетентним органам. Аналіз ризиків у підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку повинен дозволити компетентним органам ідентифікувати тих операторів, трейдерів і відповідну продукцію, що потребують перевірки. Такий аналіз ризиків слід проводити з використанням електронних методів обробки даних в інформаційній системі, через яку подають підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку. Якщо це необхідно та технічно можливо, компетентні органи, після консультацій та у тісній співпраці з органами влади третіх країн, також повинні мати можливість проводити перевірки на місцях.
- (72) У випадках, коли аналіз ризиків у підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку виявляє високий ризик щодо недотримання вимог конкретної відповідної продукції, компетентні органи повинні мати можливість вжити негайних попередніх заходів для запобігання розміщенню, надходженню на ринок або експорту цієї продукції. У випадках, коли така відповідна продукція надійшла на ринок або вийшла з нього, компетентні органи повинні вимагати від митних органів призупинення випуску у вільний обіг або експорту, щоб дати можливість компетентним органам здійснити необхідні перевірки. Такі запити мають передаватися за допомогою інтерфейсу системи між митними органами та компетентними органами влади. Призупинення розміщення чи надання доступу на ринок, випуску у вільний обіг чи експорту має бути обмежено трьома робочими днями або 72 годинами, коли відповідна продукція є швидкопсувною, за винятком випадків, коли для оцінки дотримання вимог цього Регламенту відповідними товарами і відповідною продукцією компетентні органи потребують додаткового часу. У таких випадках компетентні органи повинні вжити додаткових попередніх заходів для продовження періоду призупинення або, у випадку надходження відповідної продукції на ринок чи виходу із нього, звернутися до митних органів з проханням про продовження.
- (73) Компетентні органи повинні регулярно оновлювати свої плани перевірок на основі результатів виконання цих перевірок. Ті оператори, які демонструють постійну історію відповідності, можуть підлягати менш частим перевіркам. Компетентні органи повинні регулярно оновлювати свої плани перевірок на основі результатів виконання цих перевірок. Ті оператори, які демонструють постійні позитивні результати щодо відповідності, можуть підлягати менш частим перевіркам.
- (74) Для забезпечення реалізації та ефективного контролю за виконанням цього Регламенту, держави-члени повинні мати повноваження вилучати та відкликати невідповідну продукцію і вживати відповідних коригувальних заходів. Вони також повинні забезпечити, щоб порушення цього Регламенту операторами та трейдерами підлягали ефективним, пропорційним та стримуючим санкціям.
- (75) Для посилення відповідальності операторів і трейдерів Комісія повинна опублікувати на своєму веб-сайті перелік чинних судових рішень проти юридичних осіб за порушення цього Регламенту та накладених на них санкцій. Ця інформація може допомогти компетентним органам, іншим операторам і трейдерам провести оцінку ризиків і підвищити обізнаність споживачів і громадянського суспільства щодо операторів і трейдерів, які порушують цей Регламент.
- (76) Реалізація цього Регламенту потребуватиме достатніх ресурсів та потенціалу. У цьому контексті, на додаток до національних ресурсів, держави-члени повинні, наскільки це можливо,

використовувати потенціал та можливості для підтримки, доступні на рівні Євросоюзу та інші засоби, включаючи фонди гуртування та інструменти розбудови потенціалу, зокрема в контексті Інструменту технічної підтримки, створеного Регламентом (ЄС) 2021/240 Європейського Парламенту та Ради (¹⁴).

- (77) Беручи до уваги міжнародний характер знеліснення та деградації лісів і пов'язану з цим торгівлю, компетентні органи повинні співпрацювати один з одним, з митними органами держав-членів, з Комісією та з адміністративними органами третіх країн. Компетентні органи також повинні співпрацювати з компетентними органами для нагляду та забезпечення виконання інших правових актів Євросоюзу, які встановлюють вимоги щодо належної комплексної перевірки в ланцюжку створення вартості стосовно несприятливого впливу на права людини чи довкілля.
- (78) Згідно з установою практикою Суду Європейського Союзу, саме суди держав-членів повинні забезпечити судовий захист прав особи відповідно до законодавства Союзу. Крім того, стаття 19(1) Договору про Європейський Союз (ДЄС) вимагає від держав-членів надавати засоби правового захисту, достатні для забезпечення ефективного судового захисту у сферах, які охоплює законодавство ЄС. У зв'язку з цим держави-члени повинні забезпечити доступ громадськості, включаючи фізичних або юридичних осіб, які надають обґрунтовані занепокоєння відповідно до цього Регламенту, до правосуддя відповідно до зобов'язань, на які держави-члени погодилися як сторони Конвенції Європейської Економічної Комісії ООН про доступ до інформації, участь громадськості у процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля від 25 червня 1998 року («Оргурська конвенція»).
- (79) Для забезпечення подальшої актуальності цього Регламенту і його відповідності торговельним, науковим і технологічним розробкам, Комісії слід делегувати повноваження щодо приймання актів відповідно до статті 290 ДФЄС щодо списку кодів КН відповідної продукції, наведеної в Додатку I до цього Регламенту. Особливо важливо, щоб Комісія провела відповідні консультації під час підготовчої роботи, у тому числі на рівні експертів, і щоб ці консультації проводили відповідно до принципів, викладених у Міжвідомчій угоді від 13 квітня 2016 року про покращення законотворчості (¹⁵). Зокрема, щоб забезпечити рівну участь у підготовці делегованих актів, Європейський Парламент і Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти систематично мають доступ до засідань експертних груп Комісії, які займаються підготовкою делегованих актів.
- (80) Регламент (ЄС) № 995/2010 забороняє розміщення незаконно заготовленої деревини та виробів з деревини на ринку Євросоюзу. Він встановлює зобов'язання для операторів, які вперше розміщують деревину на ринку, щодо здійснення належної комплексної перевірки, а для трейдерів – щодо ведення відстежуваного обліку своїх постачальників і клієнтів. Цей Регламент має зберегти зобов'язання щодо забезпечення законності відповідної продукції, включаючи деревину та вироби з деревини, розміщеної на ринку, і має доповнити це зобов'язання вимогою щодо сталості. Таким чином, Регламент (ЄС) № 995/2010 і відповідний Імплементативний регламент Комісії (ЄС) № 607/2012 (¹⁶) вважаються зайвими згідно з цим Регламентом і повинні бути скасовані. Деревина та вироби з деревини, як визначено в пункті (а) статті 2 Регламенту (ЄС) № 995/2010, є еквівалентом деревини та виробів з деревини, перелічених у Додатку I до цього Регламенту, які містять деревину або були виготовлені з деревини .
- (81) Регламент (ЄС) № 2173/2005 встановлює схему ліцензування «Правозастосування, управління та торгівля у лісовому секторі» (Forest Law Enforcement, Governance and Trade, FLEGT) для імпорту деревини до Євросоюзу. Схема ліцензування впроваджується через угоди про добровільне партнерство (УДП) з країнами-виробниками деревини, спрямовані на припинення незаконних рубок і покращення управління лісами та пов'язаної з цим торгівлі. Цей Регламент має ґрунтуватися на позитивних результатах, досягнутих у рамках FLEGT, особливо щодо

розширеної участі зацікавлених сторін і покращеного управління лісами. У конкретних випадках УДП можуть доповнювати цей Регламент у питаннях щодо законності деревної продукції. Для дотримання поточних двосторонніх зобов'язань і збереження прогресу, досягнутого з країнами-партнерами, які мають діючу операційну систему (стадія ліцензування FLEGT) і співпрацюють, де це доцільно та погоджено, з поточними партнерами УДП для досягнення ними цього етапу, цей Регламент повинен містити положення, де визначено, що деревина та вироби з деревини, на які поширюється чинна ліцензія FLEGT, вважаються такими, що відповідають вимогам законності Регламенту (ЄС) № 2173/2005.

- (82) Незважаючи на те, що цей Регламент стосується знеліснення та деградації лісів, як це передбачено в повідомленні про посилення дій ЄС щодо захисту та відновлення світових лісів, захист лісів не повинен призводити до перетворення або деградації інших природних екосистем. Екосистеми, включаючи керовані екосистеми, такі як водно-болотні угіддя, савани та торфовища, мають велике значення для глобальних зусиль у боротьбі зі зміною клімату і кризою біорізноманіття, а також для інших ЦСР і їх перетворення або деградації потребують особливих термінових дій і вжиття заходів задля запобігання. З огляду на вплив Євросоюзу на нелісові природні екосистеми, Комісія повинна оцінити та, у відповідних випадках, представити законодавчу пропозицію щодо розширення сфери застосування цього Регламенту на інші лісові землі не пізніше ніж через рік після дати набрання чинності цього Регламенту. Більше того, не пізніше ніж через два роки після дати набрання чинності Комісія повинна оцінити та, за необхідності, представити законодавчу пропозицію щодо розширення сфери застосування цього Регламенту на інші природні екосистеми, включаючи інші землі з високими запасами вуглецю та з високою цінністю стосовно біорізноманіття, наприклад пасовища, торфовища та водно-болотні угіддя. Екосистеми також дедалі більше зазнають тиску через перетворення та деградацію, спричинені виробництвом товарів для ринку Євросоюзу. Комісія також повинна оцінити потребу та доцільність розширення сфери застосування на інші товари не пізніше ніж через два роки після дати набрання чинності цим Регламентом. У той же час Комісія також повинна провести перегляд списку кодів КН відповідної продукції, викладених у Додатку I до цього Регламенту.
- (83) Беручи до уваги запит Європейського парламенту в його резолюції «Законодавчі основи ЄС для припинення та кардинальної зміни щодо глобального знеліснення, спричинене ЄС» від 22 жовтня 2020 року та те, що зроблено переважною більшістю з майже 1,2 мільйона учасників публічних консультацій Комісії, Комісії слід зосередити свою увагу та будь-які майбутні законодавчі пропозиції на розширенні сфери застосування цього Регламенту на нелісові екосистеми, їх перетворення та деградацію.
- (84) Якщо для цілей цього Регламенту необхідно обробляти персональні дані, ці дані повинні оброблятися відповідно до законодавства Союзу про захист персональних даних. Будь-яка обробка персональних даних відповідно до цього Регламенту регулюється Регламентом (ЄС) 2016/679 Європейського парламенту та Ради ⁽¹⁷⁾ та Регламентом (ЄС) 2018/1725 Європейського парламенту та Ради ⁽¹⁸⁾, у відповідних випадках.
- (85) Оскільки мета цього Регламенту, а саме: боротьба проти знеліснення та деградації лісів шляхом зменшення частки споживання в Євросоюзі, не може бути успішно досягнута державами-членами, а, зважаючи на її масштаб, – краще досягнута на рівні Євросоюзу, Євросоюз може вживати заходів відповідно до принципу підпорядкованості, викладеного в статті 5 ДЄС. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного у цій статті, цей Регламент не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цієї мети.
- (86) Операторам, трейдерам і компетентним органам слід надати прийнятні терміни для підготовки до виконання вимог цього Регламенту.

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює правила щодо розміщення та доступності на ринку Євросоюзу, а також експорту з Євросоюзу відповідної продукції, перерахованої у Додатку I, яка містить, була використана як корм або була виготовлені з використанням відповідних товарів, а саме: великої рогатої худоби, какао, кави, олійної пальми, каучуку, сої та деревини, з метою:

- (a) мінімізації внеску Євросоюзу у знеліснення та деградацію лісів у всьому світі і таким чином, сприяння зменшенню глобального знеліснення;
- (b) зменшення внеску Євросоюзу у викиди парникових газів і глобальну втрату біорізноманіття.

2. За винятком випадків, передбачених у статті 37(3), цей Регламент не застосовують до відповідної продукції, переліченої у Додатку I, виробленої до дати, зазначеної у статті 38(1).

Стаття 2

Визначення

В контексті цього Регламенту використовують такі визначення:

- (1) «відповідні товари» означають велику рогату худобу, какао, каву, олійну пальму, каучук, сою та деревину;
- (2) «відповідна продукція» означає продукцію, перелічену в Додатку I, яка містить, були використані як корм або була виготовлена з використанням відповідної продукції;
- (3) «знеліснення» означає перетворення лісу на землі сільськогосподарського використання, спричинене людиною чи ні;
- (4) «ліс» означає землю площею понад 0,5 гектара з деревами заввишки понад 5 метрів і проективним покриттям понад 10% або деревами, які можуть досягати цих порогових величин *in situ*, за винятком земель, що переважно перебувають у сільськогосподарському або міському користуванні;
- (5) «сільськогосподарське використання» означає використання землі з метою ведення сільського господарства, в тому числі для сільськогосподарських насаджень і відведених сільськогосподарських угідь, а також для вирощування худоби;
- (6) «сільськогосподарська плантація» означає землю з деревними насадженнями в системах сільськогосподарського виробництва, таких як плантації фруктових дерев, плантації олійних пальм, оливкові сади та системи агролісівництва, де культури вирощують під покривом дерев; він включає всі плантації відповідних товарів, крім деревини; сільськогосподарські плантації виключені з визначення «ліс»;
- (7) «деградація лісів» означає структурні зміни в лісовому покриві, які приймають форму перетворення:

- (a) пралісів або природно відновлюваних лісів на плантаційні ліси або на інші землі з деревними насадженнями; або
- (b) пралісів на плантаційні ліси
- (8) «праліс» означає природно відновлений ліс з місцевих видів дерев, де немає чітко видимих ознак діяльності людини та екологічні процеси суттєво не порушені;
- (9) «природно відновлюваний ліс» означає ліс, який переважно складається з дерев, закладених шляхом природного відновлення; він включає будь-що з цього:
 - (a) ліси, щодо яких неможливо визначити чи є вони висадженими, чи відновлені природним шляхом;
 - (b) ліси з сумішню природно відновлених місцевих видів дерев і висаджених або насіяних дерев, і де природно відновлені дерева, як очікується, становитимуть основну частину деревостану при стиглості насаджень;
 - (c) поросль з дерев, первинно закладених шляхом природного відновлення;
 - (d) природно відновлені дерева інтродукованих порід;
- (10) «висаджені ліси» означає ліси, які переважно складаються з дерев, закладених шляхом посадки та/або спланованого посіву, за умови, що посаджені або насіяні дерева, як очікується, становитимуть більше 50% деревостану на момент стиглості; він включає порослі з дерев, які спочатку були висаджені або насіяні;
- (11) «плантаційний ліс» означає інтенсивно керований посаджений ліс і який відповідає, на момент посадки та стиглості насаджень, усім таким критеріям: одна або дві породи, одновіковий клас та регулярна відстань між ними; він включає плантації з короткою сівозмінною для отримання деревини, деревного волокна та енергії, і виключає ліси, висаджені для захисту чи відновлення екосистем, а також ліси, створені шляхом посадки або посіву, які в стадії зрілості насаджень нагадують чи будуть нагадувати природно відновлювані ліси;
- (12) «інші залісені землі» означає землю, яка не класифікується як «ліс», площа якої перевищує 0,5 гектара, з деревами висотою понад 5 метрів і проєктивним покриттям від 5 до 10%, або деревами, які можуть досягати цих порогових значень *in situ*, чи вкрита сумішню кущів, чагарників та деревами понад 10 %, за винятком земель, які перебувають переважно у сільськогосподарському або міському користуванні;
- (13) «зніліснення» означає:
 - (a) що відповідна продукція містить, була використана як корм або була виготовлена з використанням відповідних товарів, які були вироблені на землях, що не зазнали зніліснення після 31 грудня 2020 року; і
 - (b) у випадку відповідної продукції, яка містить або була виготовлена з використанням деревини, що деревина була заготовлена з лісу без спричинення зніліснення після 31 грудня 2020 року;
- (14) «вироблений» означає вирощений, зібраний, отриманий або той, що виріс на відповідних ділянках землі або що стосується великої рогатої худоби, на господарствах;
- (15) «оператор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка під час комерційної діяльності розміщує відповідну продукцію на ринку або експортує її;
- (16) «розміщення на ринку» означає доступність відповідного товару або відповідної продукції на ринку Євросоюзу, яка відбувається вперше;
- (17) «трейдер» означає будь-яку особу в ланцюжку постачання, крім оператора, яка під час комерційної діяльності робить відповідну продукцію доступною на ринку;

- (18) «надання доступності на ринку» означає будь-яке постачання відповідної продукції для розповсюдження, споживання або використання на ринку Євросоюзу при здійсненні комерційної діяльності, незалежно від того, це відбувається платно чи безкоштовно;
- (19) «при здійсненні комерційної діяльності» означає з метою обробки, розповсюдження серед комерційних або некомерційних споживачів або для використання в бізнесі самого оператора чи трейдера;
- (20) «особа» означає фізичну особу, юридичну особу або будь-яке об'єднання осіб, яке не є юридичною особою, але яке визнано згідно із законодавством Євросоюзу або національним законодавством як таке, що має правоздатність;
- (21) «особа, заснована у Євросоюзі» означає:
- (a) у випадку фізичної особи – будь-яка особа, місце проживання якої розташоване в Євросоюзі;
 - (b) у випадку юридичної особи чи об'єднання осіб, будь-яка особа, зареєстрований офіс, головний офіс чи постійне комерційне представництво якої розташоване в Євросоюзі;
- (22) «уповноважений представник» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, засновану в Євросоюзі, яка, відповідно до статті 6, отримала письмове доручення від оператора або трейдера діяти від його імені щодо визначених завдань стосовно обов'язків оператора або трейдера згідно з цим Регламентом;
- (23) «країна походження» означає країну або територію, як зазначено у статті 60 Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (24) «країна виробництва» означає країну або територію, де було вироблено відповідний товар або відповідний товар, який використовували у виробництві відповідної продукції або який міститься в ній;
- (25) «невідповідна продукція» означає відповідну продукцію, яка не відповідає вимогам статті 3;
- (26) «незначний ризик» означає рівень ризику, який застосовується до відповідних товарів і відповідної продукції, де на основі повної оцінки продукт-специфічної та загальної інформації та, у разі необхідності, на основі застосування відповідних пом'якшувальних заходів, ті товари або продукція не викликають підстав для занепокоєння, оскільки вони не відповідають пункту (a) або (b) статті 3;
- (27) «земельна ділянка» означає землю в межах одного об'єкта нерухомості, як це визнається законодавством країни виробництва, яка має достатньо однорідні умови, щоб дозволити оцінити сукупний рівень ризику знеліснення та деградації лісів, пов'язаного з відповідними товарами, виробленими на цій землі;
- (28) «геолокація» означає географічне розташування ділянки землі, описане за допомогою координат широти та довготи, які відповідають принаймні одній точці широти та одній довготі та використовують щонайменше шість десяткових цифр; для земельних ділянок площею понад чотири гектари, які використовують для виробництва відповідних товарів, крім великої рогатої худоби; це має бути зроблено з використанням полігонів з відповідними точками широти та довготи для опису периметра кожної земельної ділянки;
- (29) «господарство» означає будь-яке приміщення, структуру або, у випадку відкритого землеробства, будь-яке середовище чи місце, де утримують худобу на тимчасовій або постійній основі;
- (30) «малий та середній бізнес» означає мікро-, малі та середні підприємства, як визначено в статті 3 Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁹⁾;

- (31) «обґрунтоване занепокоєння» означає належним чином обґрунтовану претензію, засновану на об'єктивній та перевірній інформації щодо невідповідності цьому Регламенту, яка може вимагати втручання компетентних органів;
- (32) «компетентні органи» означає органи, визначені згідно зі статтею 14(1);
- (33) «митні органи» означає митні органи, як визначено в пункті (1) статті 5 Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (34) «митна територія» означає територію, як визначено в статті 4 Регламенту (ЄС) № 952/2013
- (35) «третя країна» означає країну або територію за межами митної території Євросоюзу;
- (36) «випуск у вільний обіг» означає процедуру, викладену в статті 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (37) «експорт» означає процедуру, викладену в статті 269 Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (38) «відповідна продукція, що надходить на ринок» означає відповідну продукцію з третіх країн, що підлягає митній процедурі «випуск у вільний обіг», яка призначена для розміщення на ринку Євросоюзу і не призначена для приватного використання чи споживання на митній території Євросоюзу;
- (39) «відповідна продукція, що виходить з ринку» означає відповідну продукцію, що підлягає митній процедурі «експорт»;
- (40) «відповідне законодавство країни виробництва» означає закони, що застосовуються в країні виробництва щодо правового статусу території виробництва з точки зору:
 - (a) права землекористування;
 - (b) охорони довкілля;
 - (c) правил, пов'язаних з лісами, включаючи управління лісами та збереження біорізноманіття, якщо вони безпосередньо пов'язані із заготівлею деревини;
 - (d) прав третіх осіб;
 - (e) прав людини, захищених міжнародним правом;
 - (f) принципу вільної, попередньої та інформованої згоди, у тому числі, як викладено в Декларації ООН про права корінних народів;
 - (g) податкового, антикорупційного, торговельного та митного регулювання.

Стаття 3

Заборона

Відповідні товари та відповідна продукція не повинні розміщуватися або бути доступними на ринку, або експортуватися, якщо не виконано всі такі умови:

- (a) вони не спричинюють знецінення
- (b) вони були виготовлені з дотриманням вимог відповідного законодавства країни виробництва; і
- (c) вони підпадають під дію підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку

РОЗДІЛ 2

ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ ТА ТРЕЙДЕРІВ

Стаття 4

Обов'язки операторів

1. Оператори повинні здійснювати належну комплексну перевірку відповідно до статті 8 перед розміщенням відповідної продукції на ринку або її експортом, щоб довести, що відповідна продукція відповідає вимогам статті 3.
2. Оператори не повинні розміщувати відповідну продукцію на ринку або експортувати її без попереднього подання підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку. Оператори, які на основі належної комплексної перевірки, здійсненої згідно зі статтею 8, дійшли висновку, що відповідна продукція відповідає вимогам статті 3, повинні перед розміщенням відповідної продукції на ринку або її експортом надати компетентним органам підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку через інформаційну систему, зазначену в статті 33. Така документація, що доступна в електронному вигляді та є передавальною, повинна містити інформацію, викладену в Додатку II для відповідної продукції, і декларацію оператора про те, що оператор здійснив належну комплексну перевірку і що не виявлено жодного ризику або лише незначний.
3. Надаючи підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку компетентним органам, оператор бере на себе відповідальність за дотримання вимог статті 3 відповідною продукцією. Оператори повинні зберігати записи підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку протягом п'яти років з дати подання документації через інформаційну систему, зазначену в статті 33.
4. Оператори не повинні розміщувати відповідну продукцію на ринку або експортувати її, якщо застосовується один або більше з таких випадків:
 - (a) відповідна продукція не відповідає вимогам;
 - (b) здійснення процедури належної комплексної перевірки виявило ризик, що відповідна продукція не відповідає вимогам;
 - (c) оператор не зміг виконати зобов'язання, зазначені в параграфах 1 і 2.
5. Оператори, які отримують відповідну нову інформацію, включаючи обґрунтовані занепокоєння, що вказує на те, що відповідна продукція, яку вони випустили на ринок, має ризики щодо недотримання вимог цього Регламенту, повинні негайно повідомити про це компетентні органи держав-членів, у яких вони розмістили відповідний товар на ринку, а також трейдерів, яким вони постачили відповідний товар. У разі експорту оператори повинні повідомити компетентний орган держави-члена, яка є країною виробництва
6. Оператори повинні пропонувати всю необхідну допомогу компетентним органам для сприяння проведенню перевірок згідно зі статтею 18, включаючи доступ до приміщень і надання документації та записів.
7. Оператори повинні повідомляти операторам і трейдерам, розташованим далі у ланцюгу постачання відповідної продукції, яку вони розмістили на ринку або експортували, усю інформацію, необхідну для демонстрації того, що було здійснено належну комплексну перевірку і що не було виявлено жодного

або лише незначний ризик, включаючи контрольні номери підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, пов'язані з цією продукцією.

8. В порядку відступу від параграфу 1 цієї статті, оператори, які належать до малого і середнього бізнесу, не повинні здійснювати належну комплексну перевірку щодо відповідної продукції, що міститься у відповідній продукції або виготовлена з неї, яка вже підлягала належній комплексній перевірці відповідно до пункту 1 цієї статті та для яких підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку вже були подані відповідно до статті 33. У таких випадках оператори, що належать до малого і середнього бізнесу, на вимогу компетентних органів повинні надати реєстраційний номер підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку. Щодо частин відповідної продукції, які не підлягали належній комплексній перевірці, оператори, які належать до малого і середнього бізнесу, повинні здійснювати належну комплексну перевірку відповідно до пункту 1 цієї статті.

9. Оператори, які не належать до малого і середнього бізнесу, можуть посилаватися на підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, які вже були подані відповідно до статті 33, лише після того, як переконаються, що належну комплексну перевірку щодо відповідної продукції, яка міститься у відповідній продукції або виготовлена з неї, було здійснено відповідно до пункту 1 цієї статті. Вони повинні включати реєстраційні номери таких підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, які вже були подані відповідно до статті 33, у підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку, яку вони подають відповідно до пункту 2 цієї статті. Щодо частин відповідної продукції, які не підлягали належній комплексній перевірці, оператори, які належать до малого і середнього бізнесу, повинні здійснювати належну комплексну перевірку відповідно до пункту 1 цієї статті.

10. Будь-який оператор, який посилається на підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, що вже були подані відповідно до статті 33, несе відповідальність за дотримання вимог статті 3 відповідною продукцією, включаючи те, що не було виявлено жодного ризику або він був лише незначним, до розміщення такої відповідної продукції на ринок або її експорту.

Стаття 5

Обов'язки трейдерів

1. Трейдерів, які не належать до малого і середнього бізнесу, вважають операторами, які не належать до малого і середнього бізнесу, і на них поширюються зобов'язання та положення статей 3, 4 та 6, статей 8–13, статей 16(8)–(11), і статті 18 щодо відповідних товарів і відповідної продукції, який вони надають доступ на ринку.

2. Трейдери, які належать до малого і середнього бізнесу, повинні надавати доступ відповідній продукції на ринку, лише якщо вони мають інформацію, яку вимагає пункт 3.

3. Трейдери, які належать до малого і середнього бізнесу, повинні збирати та зберігати таку інформацію щодо відповідної продукції, яку вони мають намір зробити доступною на ринку:

- (a) назву, зареєстровану торгову назву або зареєстровану торгову марку, поштову адресу, адресу електронної пошти та, за наявності, веб-адресу операторів або трейдерів, які постачають їм

відповідну продукцію, а також реєстраційні номери підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, пов'язані з цією продукцією;

- (b) назву, зареєстровану торгову назву або зареєстровану торгову марку, поштову адресу, адресу електронної пошти та, якщо доступно, веб-адресу операторів або трейдерів, яким вони постачали відповідну продукцію.

4. Трейдери, які належать до малого і середнього бізнесу, повинні зберігати інформацію, зазначену в пункті 3, протягом щонайменше п'яти років з дати виходу на ринок та на вимогу надавати цю інформацію компетентним органам.

5. Трейдери, які належать до малого і середнього бізнесу, які отримують нову відповідну інформацію, включаючи обґрунтовані занепокоєння, що вказують на те, що відповідна продукція, яку вони вивели на ринок, має ризик щодо недотримання вимог цього Регламенту, повинні негайно повідомити про це компетентні органи держав-членів, де вони вивели на ринок відповідну продукцію, а також трейдерів, яким вони постачали відповідну продукцію.

6. Трейдери, незалежно від того, чи належать до малого і середнього бізнесу, повинні запропонувати всю необхідну допомогу компетентним органам для сприяння проведенню перевірок відповідно до статей 18 і 19, включаючи доступ до приміщень і надання документації та записів.

Стаття 6

Уповноважені представники

1. Оператори або трейдери можуть доручити уповноваженому представнику подати підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку відповідно до статті 4(2) від їх імені. У таких випадках оператор або трейдер несе відповідальність за дотримання вимог статті 3 відповідною продукцією.

2. Уповноважений представник надає копію доручення офіційною мовою Євросоюзу на вимогу компетентних органів та копію офіційною мовою держави-члена, в якій обробляють підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, або, якщо це неможливо, англійською мовою.

3. Оператор, який є фізичною особою або мікро-бізнесом, може доручити наступному оператору або трейдеру, який розташований далі в ланцюгу постачання, який не є фізичною особою чи мікро-бізнесом, діяти як уповноважений представник. Такий наступний оператор або трейдер, який розташований далі по ланцюгу постачання, не повинен розміщувати або робити доступними відповідну продукцію на ринку чи експортувати її без подання підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку відповідно до статті 4(2) від імені цього оператора. У таких випадках оператор, який є фізичною особою або мікро-бізнесом, зберігає відповідальність за дотримання вимог статті 3 відповідною продукцією та повідомляє цьому наступному оператору або трейдеру далі в ланцюзі постачання всю інформацію, необхідну для підтвердження того, що належну комплексну перевірку було проведено і що ризик не було виявлено або він був незначним.

Стаття 7

Розміщення на ринку операторами, заснованими в третіх країнах

Якщо фізична або юридична особа, заснована за межами Євросоюзу, розміщує відповідну продукцію на ринку, першу фізичну або юридичну особу, засновану в Союзі, яка робить таку відповідну продукцію доступною на ринку, вважають оператором у розумінні цього Регламенту.

Стаття 8

Належна комплексна перевірка

1. Перед розміщенням відповідної продукції на ринку або її експортом оператори повинні здійснювати належну комплексну перевірку щодо всієї відповідної продукції, яку постачає кожен конкретний постачальник.

2. Належна комплексна перевірка включає:

- (a) збір інформації, даних і документів, необхідних для виконання вимог, викладених у статті 9;
- (b) заходи із оцінки ризиків, як зазначено у статті 10;
- (c) заходи щодо зменшення ризиків, як зазначено у статті 11.

Стаття 9

Вимоги до інформації

1. Оператори повинні збирати інформацію, документи та дані, які демонструють, що відповідна продукція відповідає статті 3. Для цього оператор повинен збирати, організовувати та зберігати протягом п'яти років з дати розміщення на ринку або експорту відповідної продукції, наведену нижче інформацію, що супроводжується доказами, які стосуються кожної відповідної продукції:

- (a) опис, включаючи торгову назву та тип відповідної продукції, а також, у випадку відповідної продукції, що містить або була виготовлена з використанням деревини, загальну назву породи та її повну наукову назву; опис продукції повинен включати перелік відповідних товарів або відповідної продукції, які містяться в ньому або які використовують для виготовлення цієї продукції;
- (b) кількість відповідної продукції; для відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з ринку, кількість повинна бути виражена в кілограмах маси нетто та, якщо це можна застосувати, у додаткових одиницях, викладених у Додатку I до Регламенту Ради (ЄС) № 2658/87 ⁽²⁰⁾ проти зазначеного коду Гармонізованої системи або, у всіх інших випадках, кількість повинна бути виражена в масі нетто або, якщо це можна застосувати, в об'ємі чи кількості одиниць; додаткову одиницю можна застосувати, якщо вона визначена послідовно для всіх можливих підзаголовків згідно з кодом Гармонізованої системи, згаданим у підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку;
- (c) країна виробництва та, де необхідно, її частини;

- (d) геолокацію всіх земельних ділянок, де були вироблені відповідні товари, які містять або були виготовлені з відповідної продукції, а також дату або діапазон часу виробництва; якщо відповідна продукція містить або була виготовлена з відповідних товарів, вироблених на різних ділянках землі, має бути включено геолокацію всіх різних ділянок землі; будь-яке знеліснення або деградація лісів на певних ділянках землі автоматично призведе до дискваліфікації всіх відповідних товарів і відповідної продукції з цих ділянок землі від розміщення, надання доступу на ринку чи експорту; для відповідної продукції, що містить або була виготовлена з використанням великої рогатої худоби, а також для такої відповідної продукції, яка була використана як корм із відповідною продукцією, геолокація має стосуватися всіх господарств, де утримували велику рогату худобу; для всієї іншої відповідної продукції Додатку I геолокація має стосуватися земельних ділянок;
- (e) назва (ім'я), поштову адресу та адресу електронної пошти будь-якої компанії або особи, яка була постачальником відповідної продукції;
- (f) назва (ім'я), поштова адреса та адреса електронної пошти будь-якої компанії, оператора чи трейдера, якому були постачено відповідну продукцію;
- (g) належна переконлива та перевірена інформація про те, що відповідна продукція не призводить до знеліснення;
- (h) належна переконлива та перевірена інформація про те, що відповідні товари були вироблені згідно із відповідним законодавством країни виробництва, включаючи будь-яку домовленість, яка надає право на використання відповідної території для цілей виробництва відповідного товару.

2. Оператор повинен надати на вимогу компетентних органів інформацію, документи та дані, зібрані відповідно до цієї статті.

Стаття 10

Оцінка ризиків

1. Оператори повинні перевіряти та аналізувати інформацію, зібрану згідно зі статтею 9, а також будь-яку іншу відповідну документацію. На основі такої інформації та документації оператори повинні здійснити оцінку ризиків, щоб визначити, чи існує ризик недотримання вимог відповідною продукцією, призначеною для розміщення на ринку чи експорту. Оператори не повинні розміщувати відповідну продукцію на ринку або експортувати її, за винятком випадків, коли оцінка ризику виявляє відсутність або лише незначний ризик того, що відповідна продукція є невідповідною.

2. Оцінка ризиків враховує, зокрема, такі критерії:

- (a) перенесення ризику на відповідну країну виробництва або її частину згідно зі статтею 29;
- (b) наявність лісів у країні виробництва або її частинах;
- (c) наявність корінних народів у країні виробництва або її частинах;
- (d) консультації та співробітництво на принципах добросовісності і взаємної довіри з корінними народами в країні виробництва або її частинах;
- (e) наявність належним чином обґрунтованих претензій корінних народів, що базуються на об'єктивній та перевірненій інформації щодо використання або права власності на території, які використовують для виробництва відповідного товару;

- (f) поширеність зникнення або деградації лісів у країні виробництва або її частинах;
- (g) джерело, надійність, достовірність і посилання на іншу доступну документацію інформації, зазначеної в статті 9(1);
- (h) занепокоєння щодо країни виробництва та походження або її частин, наприклад, рівень корупції, поширеність фальсифікації документів і даних, відсутність правоохоронних органів, порушення міжнародних прав людини, збройний конфлікт або наявність санкцій, накладених Радою Безпеки ООН чи Радою Європейського Союзу;
- (i) складність відповідного ланцюга постачання та етапу переробки відповідної продукції, зокрема труднощі зі встановлення зв'язку між відповідною продукцією та земельною ділянкою, на якій виробляли відповідні товари;
- (j) ризик ухилення від дотримання вимог цього Регламенту або змішування з відповідною продукцією невідомого походження, або виробленою в районах, де відбулося або відбувається зникнення чи деградація лісів;
- (k) висновки засідань експертних груп Комісії, що підтримують впровадження цього Регламенту, опубліковані в реєстрі експертних груп Комісії;
- (l) обґрунтовані занепокоєння, подані згідно зі статтею 31, та інформація про історію недотримання вимог цього Регламенту операторами або трейдерами у відповідному ланцюгу постачання;
- (m) будь-яка інформація, яка може вказувати на ризик недотримання вимог відповідною продукцією;
- (n) додаткова інформація про дотримання цього Регламенту, яка може включати інформацію, підтверджену сертифікацією або іншими перевіреними схемами третіх сторін, включаючи добровільні схеми, визнані Комісією відповідно до статті 30(5) Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради ⁽²¹⁾, за умови, що інформація відповідає вимогам, викладеним у статті 9 цього Регламенту.

3. Вироби з деревини, які підпадають під дію Регламенту (ЄС) № 2173/2005 і на які поширюється дійсна ліцензія ПУТЛС зі схеми операційного ліцензування, вважаються такими, що відповідають пункту (b) статті 3 цього Регламенту.

4. Оператори повинні документувати та переглядати оцінки ризиків принаймні раз на рік і надавати їх на вимогу компетентних органів. Оператори повинні мати можливість продемонструвати, яким чином зібрану інформацію було перевірено на відповідність критеріям оцінки ризику, викладеним у частині 2, і як вони визначили ступінь ризику.

Стаття 11

Зменшення ризику

1. За винятком випадків, коли оцінка ризику, проведена згідно зі статтею 10, показує, що ризик недотримання вимог відповідною продукцією не існує або є лише незначним, оператор перед розміщенням відповідної продукції на ринку або її експортом повинен вжити таких пом'якшувальних заходів стосовно ризиків, які дадуть змогу досягнути відсутності ризику або його мінімізації. Ці процедури та заходи можуть включати будь-що з такого:

- (a) витребування додаткової інформації, даних або документів;
- (b) проведення незалежних опитувань або аудитів;

(с) вжиття інших заходів щодо вимог до інформації, викладених у статті 9.

Такі процедури та заходи можуть також включати підтримку дотримання даного Регламенту постачальниками цього оператора, зокрема малими власниками, шляхом нарощування потенціалу та інвестицій.

2. Оператори повинні мати адекватну та пропорційну політику, засоби контролю та процедури для пом'якшення і ефективного управління ризиками щодо виявлених порушень у дотримання вимог щодо відповідної продукції. Ці політики, засоби контролю та процедури повинні включати:

- (а) модель практики управління ризиками, звітності, ведення записів, внутрішнього контролю та управління відповідністю, включаючи призначення відповідального працівника на рівні керівництва для операторів, які не належать до малого і середнього бізнесу;
- (б) незалежну аудиторську функцію для перевірки внутрішньої політики, засобів контролю та процедур, зазначених у пункті (а), для всіх операторів, які не належать до малого і середнього бізнесу.

3. Рішення щодо процедур і заходів зі зменшення ризику повинні бути задокументовані, переглядатися щонайменше раз на рік і надаватися операторами на вимогу компетентних органів. Оператори повинні мати можливість продемонструвати, як приймали рішення щодо процедур і заходів зменшення ризику.

Стаття 12

Створення та підтримка систем належної комплексної перевірки, звітності та обліку

1. Щоб здійснювати належну комплексну перевірку відповідно до статті 8, оператори повинні встановити та підтримувати в актуальному стані рамки процедур і заходів для забезпечення дотримання вимог статті 3 відповідною продукцією, яку вони розміщують на ринку або експортують («система належної комплексної перевірки»).

2. Оператори повинні переглядати систему належної комплексної перевірки принаймні раз на рік. Якщо операторам стає відомо про нові розробки, які можуть вплинути на систему належної комплексної перевірки, вони повинні оновити систему належної комплексної перевірки з урахуванням цих змін. Оператори повинні зберігати записи про такі оновлення у своїх системах належної комплексної перевірки протягом п'яти років.

3. Оператори, які не підпадають під категорії малого і середнього бізнесу, включаючи мікропідприємства, або фізичні особи повинні щороку якомога ширше звітувати, в тому числі через Інтернет, про свою систему належної комплексної перевірки, в тому числі про кроки, вжиті ними для виконання своїх зобов'язань, як вказано у статті 8. Оператори, які також підпадають під дію інших правових актів Євросоюзу щодо встановлення вимог стосовно належної комплексної перевірки ланцюжка створення вартості, можуть виконувати свої зобов'язання щодо звітності згідно з цим параграфом, включаючи необхідну інформацію під час звітування в контексті інших правових актів Євросоюзу.

4. Не применшуючи значення положень законодавства Євросоюзу про захист даних, звітність, зазначена в параграфі 3, повинна містити таку інформацію щодо відповідних товарів і відповідної продукції:

- (a) стислий огляд інформації, зазначеної в пунктах (a), (b) і (c) статті 9(1);
- (b) висновки оцінки ризиків, проведеної відповідно до статті 10, і заходів, вжитих відповідно до статті 11, а також опис інформації та доказів, отриманих і використаних для оцінки ризику;
- (c) де можливо застосувати, опис процесу консультацій з корінними народами, місцевими громадами та іншими традиційними власниками прав на володіння або організаціями громадянського суспільства, які присутні в районі виробництва відповідних товарів і відповідної продукції.

5. Оператори принаймні п'ять років повинні зберігати всю документацію, пов'язану з належною комплексною перевіркою, таку як усі записи, заходи та процедури відповідно до статті 8. Вони повинні надати таку документацію компетентним органам на вимогу.

Стаття 13

Спрощена належна комплексна перевірка

1. Під час розміщення відповідної продукції на ринку або її експорту від операторів не вимагається виконання зобов'язань згідно зі статтями 10 і 11, якщо після оцінки складності відповідного ланцюга постачання та ризику ухилення від вимог цього Регламенту або ризику змішування з продукцією невідомого походження, або походженням із країн чи їхніх частин з високим рівнем ризику, або стандартним рівнем ризику, вони переконалися, що всі відповідні товари та відповідна продукція були вироблені в країнах або їхніх частинах, класифікованих як такі, що мають низький ступінь ризику відповідно до статті 29. У таких випадках оператор повинен надати компетентному органу на вимогу відповідну документацію, яка доводить, що існує незначний ризик ухилення від дотримання вимог цього Регламенту або змішування з продукцією невідомого походження, або походження з країн чи їхніх частин з високим чи стандартним ступенем ризику.

2. Безвідносно параграфу 1 цієї статті, якщо оператор отримує або йому стає відомо про будь-яку відповідну інформацію, в тому числі в результаті оцінки, проведеної згідно з параграфом 1 цієї статті, і включаючи обґрунтовані занепокоєння, подані відповідно до статті 31, яка вказує на ризик того, що відповідна продукція не відповідає вимогам цього Регламенту або що було ухилення від дотримання вимог цього Регламенту, оператор повинен виконати всі зобов'язання відповідно до статей 10 і 11 і негайно повідомити будь-яку відповідну інформацію компетентному органу.

3. Якщо компетентний орган дізнається про будь-яку інформацію, яка може вказувати на ризик ухилення від дотримання вимог цього Регламенту, у тому числі у випадках, коли відповідні товари або відповідну продукцію, вироблено в країні або її частині зі стандартним або високим рівнем ризику, згодом оброблено у країні або її частині з низьким рівнем ризику, звідки вони потрапляють на ринок або виходять з нього, компетентний орган вживає негайних заходів відповідно до статті 17(1) і, якщо необхідно, вживає попередніх заходів відповідно до статті 23.

РОЗДІЛ 3

ЗОВЕД'ЯЗКИ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ТА ЇХНІХ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ

Стаття 14

Компетентні органи

1. Держави-члени призначають один або більше компетентних органів, які відповідають за виконання зобов'язань, що випливають із цього Регламенту.
2. Найпізніше до 30 грудня 2023 року держави-члени повинні повідомити Комісію про назви, адреси та контактні дані компетентних органів, зазначених у пункті 1. Про будь-які зміни у такій інформації держави-члени повідомляють Комісію без жодної затримки.
3. Комісія без жодної затримки оприлюднює перелік компетентних органів на своєму веб-сайті. Комісія регулярно оновлює список на основі оновлень, отриманих від держав-членів.
4. Для виконання зобов'язань, викладених у цьому розділі, держави-члени повинні забезпечити компетентним органам відповідні повноваження, функціональну незалежність і ресурси.

Стаття 15

Технічна допомога, роз'яснення та обмін інформацією

1. Не применшуючи зобов'язання операторів здійснювати належну комплексну перевірку, як зазначено у статті 8, держави-члени можуть надавати технічну та іншу допомогу і роз'яснення операторам. Комісія, у співпраці з державами-членами, може також надати, якщо необхідно, роз'яснення для операторів та компетентних органів. Технічна та інша допомога і роз'яснення повинні враховувати ситуацію малого та середнього бізнесу, у тому числі мікропідприємств, і фізичних осіб, щоб сприяти дотриманню цього Регламенту, в тому числі щодо перетворення даних із відповідних систем для визначення геолокації в інформаційній системі як зазначено у статті 33. Вони також повинні враховувати відповідні чинні та майбутні правові акти Євросоюзу, що містять зобов'язання щодо належної комплексної перевірки.
2. Держави-члени сприяють обміну та розповсюдженню відповідної інформації, зокрема для надання допомоги операторам в оцінці ризику, як зазначено в статті 10, а також щодо кращих практик стосовно впровадження цього Регламенту.
3. Компетентні органи та Комісія постійно відстежують та обмінюються інформацією щодо будь-яких значних змін у структурі торгівлі відповідною продукцією, які можуть призвести до ухилення від дотримання вимог цього Регламенту.
4. Допомогу надають таким чином, щоб не ставити під загрозу незалежність, юридичні зобов'язання або відповідальність компетентних органів стосовно забезпечення виконання цього Регламенту.

5. Комісія може сприяти узгодженій імплементації цього Регламенту, видаючи відповідні методичні вказівки та сприяючи адекватному обміну інформацією, координації та співпраці між компетентними органами, між компетентними органами та митними органами, а також між компетентними органами та Комісією.

Стаття 16

Обов'язок проводити перевірки

1. Компетентні органи повинні проводити перевірки на своїй території, щоб встановити, чи дотримуються оператори та трейдери, засновані в Євросоюзі, цього Регламенту. Компетентні органи повинні здійснювати перевірки в межах своєї території, щоб встановити, чи дотримано вимог цього Регламенту відповідною продукцією, яку оператор або трейдер розмістив чи має намір розмістити на ринку, надав доступ або має намір зробити доступним на ринку, чи експортував або має намір експортувати.

2. Перевірки, зазначені в пункті 1 цієї статті, проводять відповідно до статей 18 і 19.

3. Компетентні органи повинні використовувати підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, для визначення перевірок, які необхідно провести. Критерії ризиків визначають на основі аналізу ризиків щодо невідповідності цьому Регламенту, беручи до уваги, зокрема, відповідні товари, складність і довжину ланцюгів постачання, включаючи те, чи відбувається змішування відповідної продукції, і стадію переробки відповідної продукції, чи прилягають відповідні земельні ділянки до лісів, визначення ризику для країн або їхніх частин відповідно до статті 29, приділяючи особливу увагу ситуації в країнах або їхніх частинах, класифікованих як високоризикові, історія недотримання операторами або трейдерами вимог цього Регламенту, ризики ухилення від дотримання вимог та будь-яка інша відповідна інформація. Аналіз ризиків базується на інформації, зазначеній у статтях 9 і 10, і може базуватися на інформації, що міститься в інформаційній системі, зазначеній у статті 33, і може підтримуватися іншими відповідними джерелами, такими як дані моніторингу, профілі ризиків з міжнародних організацій, обґрунтовані занепокоєння, подані відповідно до статті 31, або висновки засідань експертної групи Комісії.

4. Комісія, у разі необхідності, встановлює і регулярно переглядає та оновлює орієнтовні критерії ризиків на рівні Євросоюзу відповідно до параграфу 3 та повідомляє про них компетентним органам.

5. З метою проведення перевірок, зазначених у параграфі 1, компетентні органи повинні розробити річні плани, які містять як мінімум:

- (a) національні критерії ризиків, встановлені відповідно до параграфу 3, для визначення необхідних перевірок, які базуються на будь-яких індикативних критеріях ризиків на рівні Євросоюзу, встановлених Комісією відповідно до параграфу 4, і систематично включають критерії ризиків щодо країн або їхніх частин, класифікованих як країни з високим рівнем ризику;
- (b) вибір операторів і трейдерів, які підлягають перевірці; що вибір має ґрунтуватися на національних критеріях ризиків, зазначених у пункті (a), використовуючи, серед іншого, інформацію, що міститься в інформаційній системі, вказаній у статті 33, та методи електронної

обробки даних; для кожного оператора або трейдера, який підлягає перевірці, компетентні органи можуть визначити конкретні підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, які потрібно перевірити.

6. Щорічний перегляд планів компетентними органами повинен систематично ґрунтуватися на результатах перевірок і досвіді впровадження планів, зазначених у параграфі 5, для підвищення їхньої ефективності.

7. Компетентні органи мають повідомляти про свої плани перевірок, а також їх оновлення іншим компетентним органам та Комісії. Компетентні органи повинні обмінюватися інформацією і координувати розробку та застосування критеріїв ризику, зазначених у параграфі 5, з компетентними органами інших держав-членів та з Комісією для підвищення ефективності виконання цього Регламенту.

8. Кожна держава-член повинна забезпечити, щоб щорічні перевірки, які здійснюються її компетентними органами відповідно до параграфу 1 цієї статті, охоплювали принаймні 3% операторів, що розміщують або надають доступ до ринку чи експортують відповідну продукцію, яка містить або була виготовлена з використанням відповідних товарів, вироблених в країні виробництва або її частині, класифікована як така, що має стандартний рівень ризику відповідно до статті 29.

9. Кожна держава-член повинна забезпечити, щоб щорічні перевірки, які здійснюють її компетентні органи відповідно до параграфу 1 цієї статті, охоплювали принаймні 9% операторів, які розміщують або роблять доступними на ринку чи експортують відповідну продукцію, яка містить або була виготовлена з використанням відповідних товарів, а також 9% від кількості кожного виду з відповідної продукції, яка містить або була виготовлена з використанням відповідних товарів, вироблених у країні або її частинах, класифікованих як високоризикові відповідно до статті 29.

10. Кожна держава-член повинна забезпечувати, щоб щорічні перевірки, які здійснюються її компетентними органами відповідно до пункту 1 цієї статті, охоплювали принаймні 1% операторів, які розміщують або надають доступ до ринку або експортують відповідну продукцію, що містить або була виготовлена з використанням відповідних товарів, вироблених в країні або її частинах, класифікованих як такі, що мають низький рівень ризику відповідно до статті 29.

11. Кількісні цілі перевірок, які проводять компетентні органи, повинні бути досягнені для кожного з відповідних товарів окремо. Кількісно визначені цілі розраховують на основі загальної кількості операторів, які розмістили або зробили доступними на ринку чи експортували відповідну продукцію в попередньому році, а також на основі кількості, де це можна застосувати. Оператори вважаються такими, що пройшли перевірку, якщо компетентний орган перевірів елементи, зазначені в пунктах (а) і (b) статті 18(1).

12. Не применшуючи значення перевірок, запланованих заздалегідь відповідно до параграфу 5 цієї статті, компетентні органи повинні проводити перевірки, зазначені в параграфі 1 цієї статті, коли вони отримують або їм стає відомо про відповідну інформацію, у тому числі на основі обґрунтованих занепокоєнь, поданих третіми сторонами відповідно до статті 31 щодо можливого випадку недотримання вимог цього Регламенту.

13. Перевірки проводять без попереднього попередження оператора або трейдера, за винятком випадків, коли необхідно попередньо повідомити оператора або трейдера для забезпечення ефективності перевірок.

14. Компетентні органи ведуть записи перевірок із зазначенням, зокрема, їхнього характеру та результатів, а також заходів, вжитих у разі невідповідності. Записи всіх перевірок повинні зберігатися щонайменше 10 років.

15. Записи перевірок, проведених згідно з цим Регламентом, і звіти про їх результати повинні становити інформацію про довідля для цілей Директиви 2003/4/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽²²⁾ і надаватися на вимогу.

Стаття 17

Відповідна продукція, яка потребує негайних дій

1. Компетентні органи визначають ситуації, коли відповідна продукція має настільки високий ризик стосовно невідповідності статті 3, що це вимагає негайних дій з боку компетентних органів до того, як ця відповідна продукція буде розміщена, доступна на ринку чи експортована. Компетентні органи реєструють такі виявлені ситуації в інформаційній системі, зазначеній у статті 33.

2. Коли компетентні органи визначають ситуації, вказані в параграфі 1 цієї статті, у тому числі коли підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, що стосується відповідної продукції, подає оператор, інформаційна система, зазначена у статті 33, повинна ідентифікувати високий рівень ризику стосовно невідповідності статті 3 та повідомити компетентні органи, які повинні:

- (a) вжити негайних проміжних заходів згідно зі статтею 23, щоб призупинити розміщення або надання доступу відповідної продукції на ринок; або
- (b) коли електронний інтерфейс, згаданий у статті 28, встановлено, у разі надходження відповідної продукції на ринок або виходу з нього, вимагати від митних органів призупинення випуску у вільний обіг або експорту відповідної продукції згідно зі статтею 26(7).

3. Призупинення, зазначене в параграфі 2 цієї статті, завершується протягом трьох робочих днів або протягом 72 годин у випадку відповідної швидкопсувної продукції, починаючи з моменту, коли в інформаційній системі виявлено високий ризик, що стосується статті 33. Якщо компетентні органи, ґрунтуючись на результатах перевірок, проведених протягом цього періоду, дійдуть висновку, що їм потрібен додатковий час, щоб встановити, чи відповідає вимогам статті 3 відповідна продукція, вони повинні продовжити період призупинення на додаткові періоди у три робочі дні за допомогою додаткових попередніх заходів, вжитих згідно зі статтею 23, або, у разі надходження відповідної продукції на ринок чи виходу із нього, шляхом повідомлення митних органів про необхідність продовження призупинення згідно зі статтею 26(7).

Стаття 18

Перевірки операторів і трейдерів, які не належать до малого і середнього бізнесу

1. Перевірки операторів і трейдерів, які не належать до малого і середнього бізнесу, включають:

- (a) перевірка їхньої системи належної комплексної перевірки, включаючи процедури оцінки та зменшення ризиків, а також документації та записів, які демонструють належне функціонування системи належної комплексної перевірки;
- (b) перевірка документації та записів, які демонструють, що конкретна відповідна продукція, яку оператор розмістив або має намір розмістити на ринку або має намір експортувати, або який трейдер, що не належать до малого і середнього бізнесу, зробив доступним або має намір зробити доступним на ринку, відповідає вимогам цього Регламенту, у тому числі, де це можливо, за допомогою заходів із пом'якшення ризиків, а також перевірки відповідних підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку.

2. Перевірки операторів і трейдерів, які не належать до малого і середнього бізнесу, можуть також включати, якщо доцільно, зокрема, якщо перевірки, згадані в параграфі 1, викликають питання:

- (a) перевірку безпосередньо на місці відповідних товарів або відповідної продукції для встановлення їх відповідності документації, що використовується для здійснення належної комплексної перевірки;
- (b) перевірка коригувальних заходів, вжитих відповідно до статті 24;
- (c) будь-які технічні та наукові засоби, достатні для визначення виду або точного місця, де було вироблено відповідний товар або відповідну продукцію, включаючи анатомічний, хімічний аналіз або аналіз ДНК;
- (d) будь-які технічні та наукові засоби, достатні для визначення того, чи не призводить відповідна продукція до знеліснення, включаючи дані спостереження Землі, такі як програма та інструменти Copernicus або з інших загальнодоступних чи приватних відповідних джерел; і
- (e) вибіркові перевірки, включаючи аудити на місцях, у тому числі, якщо це доречно, у третіх країнах, за умови, що такі треті країни погоджуються, через співпрацю з адміністративними органами цих третіх країн.

Стаття 19

Перевірки трейдерів з малого та середнього бізнесу

1. Перевірки трейдерів з малого та середнього бізнесу мають включати перевірку документації та записів, які демонструють дотримання статей 5(2), (3) та (4).

2. Перевірки трейдерів малого та середнього бізнесу можуть також включати, якщо це доцільно, зокрема, де перевірки, зазначені в пункті 1, викликали запитання, вибіркові перевірки, включаючи аудити на місцях.

Стаття 20

Відшкодування витрат компетентними органами

1. Держави-члени можуть дозволити своїм компетентним органам вимагати від операторів або трейдерів повну суму витрат на їхні заходи у випадках недотримання вимог.
2. Витрати, зазначені в параграфі 1, можуть включати витрати на проведення випробувань, зберігання та діяльність, пов'язану з відповідною продукцією, яку визнано невідповідною продукцією та яка підлягає коригуванню до випуску відповідної продукції у вільний обіг, розміщення її на ринку чи експорт.

Стаття 21

Співпраця та обмін інформацією

1. Компетентні органи повинні співпрацювати один з одним, з митними органами своєї держави-члена, з компетентними органами та митними органами інших держав-членів, Комісією та, якщо необхідно, з адміністративними органами третіх країн, щоб забезпечити дотримання цього Регламенту, включаючи проведення візних аудитів.
2. Компетентні органи встановлюють адміністративні домовленості з Комісією щодо передачі інформації про розслідування та проведення розслідувань.
3. Компетентні органи обмінюються інформацією, необхідною для забезпечення виконання цього Регламенту, в тому числі через інформаційну систему, зазначену в статті 33. Це включає надання доступу та обмін інформацією про операторів і трейдерів, включаючи заяви про належну комплексну перевірку, а також про характер і результати проведених перевірок, з компетентними органами інших держав-членів для сприяння виконанню цього Регламенту.
4. Компетентні органи повинні негайно попередити компетентні органи інших держав-членів і Комісію, якщо вони виявлять будь-яку потенційну невідповідність цьому Регламенту та серйозні недоліки, які можуть вплинути на більше ніж одну державу-член. Компетентні органи повинні, зокрема, інформувати компетентні органи інших держав-членів, коли вони виявляють відповідну продукцію на ринку, яку вони вважають невідповідною продукцією, щоб забезпечити вилучення або відкликання такої продукції з продажу в усіх державах-членах.
5. На запит компетентного органу держави-члени надають йому інформацію, необхідну для забезпечення дотримання цього Регламенту.

Стаття 22

Звітність

1. До 30 квітня кожного року держави-члени повинні надавати доступ громадськості та Комісії до інформації про застосування цього Регламенту протягом попереднього календарного року. Ця інформація включає:

- (a) плани перевірок і критерії ризику, на яких ґрунтувалися ці плани;
- (b) кількість і результати перевірок, проведених щодо операторів, трейдерів, які не належать до малого та середнього бізнесу, та інших трейдерів відносно загальної кількості операторів, трейдерів, які не належать до малого та середнього бізнесу, та інших трейдерів, включаючи виявлені типи невідповідностей;
- (c) кількість перевіреної відповідної продукції відносно загальної кількості відповідної продукції, розміщеної на ринку або експортованої, і країн виробництва; для відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього, кількість має бути виражена в кілограмах маси нетто та, якщо це можливо, у додаткових одиницях, встановлених у Додатку I до Регламенту (ЄС) № 2658/87, навпроти зазначеного коду Гармонізованої системи, або, у всіх інших випадках, кількість має бути виражена в масі нетто або, якщо це можливо, в об'ємі чи кількості одиниць; додаткову одиницю можна застосувати, якщо вона визначена послідовно для всіх можливих підзаголовків згідно з кодом Гармонізованої системи, згаданим у підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку;
- (d) у випадках невідповідності, коригувальні дії, що вжиті відповідно до статті 24, і штрафи, накладені відповідно до статті 25;
- (e) відсоток перевірок, проведених із попередніми повідомленнями згідно зі статтею 16(13), використання яких має бути обґрунтоване компетентними органами у їхніх звітах про перевірки.

2. До 30 жовтня кожного року служби Комісії оприлюднюють загальноєвросоюзний огляд застосування цього Регламенту на основі даних, наданих державами-членами згідно з параграфом 1.

Стаття 23

Попередні заходи

Держави-члени повинні передбачити можливість для своїх компетентних органів вживати негайних попередніх заходів, включаючи конфіскацію відповідних товарів чи відповідної продукції, або призупинення розміщення чи надання доступності на ринку або експорту відповідних товарів чи відповідних продукції, у випадку, коли було виявлено потенційну невідповідність цьому Регламенту на основі будь-чого з нижченаведеного:

- (a) вивчення доказів або іншої відповідної інформації, включаючи інформацію, якою обмінюються згідно зі статтею 21, або обґрунтовані занепокоєння, подані відповідно до статті 31;
- (b) перевірки, зазначені у статтях 18 і 19;
- (c) ідентифікація ризиків за допомогою інформаційної системи, зазначеної у статті 33.

У разі необхідності держави-члени негайно інформують Комісію та компетентні органи інших держав-членів про такі заходи.

Стаття 24

Коригувальні дії у випадках невідповідності

1. Без применшення значення статті 25, якщо компетентні органи встановлюють, що оператор або трейдер не дотримувалися вимог цього Регламенту або що відповідна продукція, розміщена або доступна на ринку чи експортована, не відповідає вимогам, вони повинні негайно вимагати від оператора або трейдера вжити відповідних і пропорційних коригувальних заходів, щоб покласти край невідповідності протягом визначеного розумного періоду часу.

2. Для виконання цілей параграфу 1, коригувальна дія, яку повинні здійснити оператор або трейдер, має включати принаймні одну з таких дій, залежно від обставин:

- (a) виправлення будь-якої формальної невідповідності, зокрема вимогам розділу 2;
- (b) перешкоджання розміщенню, наданню доступу на ринок або експорту відповідної продукції;
- (c) негайне вилучення або відкликання відповідної продукції;
- (d) пожертвування відповідної продукції на благодійні потреби чи потреби суспільного інтересу або, якщо це неможливо, утилізація його відповідно до законодавства Євросоюзу щодо управління відходами.

3. Незалежно від коригувальних дій, вжитих згідно з пунктом 2, оператор або трейдер повинні усунути будь-які недоліки в системі належної комплексної перевірки для запобігання ризикам подальшого недотримання вимог цього Регламенту.

4. Якщо оператор або трейдер не вживають коригувальних дій, як зазначено в параграфі 2, протягом періоду часу, визначеного компетентним органом згідно з параграфом 1, або якщо невідповідність, як зазначено в параграфі 1, триває, після закінчення цього періоду часу компетентні органи забезпечують застосування необхідних коригувальних дій, зазначених у параграфі 2, усіма засобами, доступними їм згідно із законодавством держави-члена, якої це стосується.

Стаття 25

Штрафи

1. Не применшуючи зобов'язання держав-членів відповідно до Директиви 2008/99/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽²³⁾, держави-члени встановлюють правила щодо штрафів, які застосовуються до порушень цього Регламенту операторами та трейдерами, і вживають усіх заходів, необхідних для забезпечення їх реалізації. Держави-члени повідомляють Комісію про ці правила та заходи, а також без затримки повідомляють її про будь-які подальші зміни, що їх стосуються.

2. Штрафи, передбачені пунктом 1, повинні бути ефективними, пропорційними та стримувальними. Ці штрафи включають:

- (a) штрафи, пропорційні збиткам для довкілля та вартості відповідних товарів або відповідної продукції, розрахунок рівня цих штрафів, який гарантуватиме, що вони ефективно позбавляють відповідальних осіб економічної вигоди, отриманої від їхніх порушень, і поступове підвищення рівня таких штрафів за повторне порушення; у випадку юридичної особи, максимальна сума такого штрафу повинна становити принаймні 4% від загального річного обороту оператора чи трейдера в Євросоюзі за фінансовий рік, що передував рішенням про штраф, розрахований відповідно до розрахунку сукупного обороту для зобов'язань, викладених у статті 5(1) Регламенту

Ради (ЄС) № 139/2004 ⁽²⁴⁾, і його слід збільшити, якщо це необхідно для перевищення потенційної отриманої економічної вигоди;

- (b) конфіскація відповідної продукції в оператора та/або трейдера;
- (c) конфіскація доходів, отриманих оператором та/або трейдером від операції з відповідною продукцією;
- (d) тимчасове усунення на максимальний період 12 місяців із процесів державних закупівель і доступу до державного фінансування, включаючи тендерні процедури, гранти та концесії;
- (e) тимчасова заборона розміщення, надання доступу на ринок чи експорту відповідних товарів і відповідної продукції у разі серйозного порушення або повторного порушення;
- (f) заборона на здійснення спрощеної належної комплексної перевірки, встановленої у статті 13, у разі серйозного порушення або повторних порушень.

3. Держави-члени повідомляють Комісію про остаточні рішення щодо юридичних осіб за порушення цього Регламенту та штрафи, накладені на них, протягом 30 днів з дати, коли рішення стають остаточними, беручи до уваги відповідні правила захисту даних. Комісія публікує на своєму веб-сайті перелік даних рішень, який містить такі елементи:

- (a) назва юридичної особи;
- (b) дата винесення остаточного судового рішення;
- (c) стислий опис діяльності щодо якої було встановлено, що юридична особа порушила цей Регламент;
- (d) характер і, стосовно фінансів, розмір накладеного штрафу.

РОЗДІЛ 4

ПРОЦЕДУРИ ДЛЯ ВІДПОВІДНОЇ ПРОДУКЦІЇ, ЯКА НАДХОДИТЬ НА РИНОК АБО ВИХОДИТЬ З НЬОГО

Стаття 26

Система регулювання

1. Щодо відповідної продукції, яка підлягає митній процедурі «випуск у вільний обіг» або «експорт», мають бути здійснені контроль та заходи, викладені у цьому розділі. Застосування цього розділу не порушує будь-які інші положення цього Регламенту, а також інші правові акти Євросоюзу, що регулюють випуск у вільний обіг або експорт товарів, зокрема Регламент (ЄС) № 952/2013 та його статті 46, 47, 134 та 267. Розділ VII Регламенту (ЄС) 2019/1020, однак, не застосовується до заходів контролю відповідної продукції, що надходить на ринок, у частині застосування та виконання цього Регламенту.

2. Компетентні органи несуть відповідальність за загальне виконання цього Регламенту щодо відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього. Зокрема, компетентні органи відповідають, згідно зі статтею 16, за визначення перевірок, які необхідно проводити на основі підходу, що ґрунтується на оцінці ризиків, і за встановлення за допомогою перевірок, зазначених у статті 16, чи

відповідає будь-яка така відповідна продукція вимогам статті 3. Компетентні органи повинні виконувати ці обов'язки згідно з відповідними положеннями розділу 3.

3. Не применшуючи значення параграфу 2 цієї статті, митні органи мають здійснювати контроль за митними деклараціями, поданими стосовно відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього відповідно до статей 46 і 48 Регламенту (ЄС) № 952/2013. Такий контроль має в першу чергу базуватися на аналізі ризиків, як встановлено в статті 46(2) Регламенту (ЄС) № 952/2013.

4. Контрольний номер підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку має надаватися митним органам до випуску у вільний обіг або експорту відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього. З цією метою, за винятком випадків, коли заява про належну комплексну перевірку доступна через електронний інтерфейс, згаданий у статті 28(2), особа, яка подає митну декларацію для випуску у вільний обіг або експорту відповідної продукції, повинна надати митним органам контрольний номер заяви про належну комплексну перевірку, присвоєний цій відповідній продукції інформаційною системою, зазначеною у статті 33.

5. Для врахування відповідності вимогам цього Регламенту щодо дозволу для випуску у вільний обіг або експорту відповідної продукції:

- (a) поки електронний інтерфейс, згаданий у статті 28(1), не буде встановлено, параграфи 6-9 цієї статті не будуть застосовані, і митні органи мають обмінюватися інформацією та співпрацювати з компетентними органами відповідно до статті 27, і, якщо необхідно, повинні враховувати такий обмін інформацією та співробітництво щодо випуску відповідної продукції у вільний обіг або експорту;
- (b) у разі, коли електронний інтерфейс, згаданий у статті 28(1), діє, параграфи 6-9 цієї статті будуть застосовуватися, а повідомлення та запити згідно з параграфами 6-9 цієї статті мають здійснюватися за допомогою цього електронного інтерфейсу.

6. Під час здійснення контролю за митними деклараціями для випуску у вільний обіг або експорту відповідної продукції, що надходить на ринок або виходить з ринку, митні органи перевіряють, використовуючи електронний інтерфейс, згаданий у статті 28(1), статус, присвоєний відповідній належній комплексній перевірці компетентними органами в інформаційній системі, зазначеній у статті 33.

7. Якщо статус, згаданий у параграфі 6 цієї статті, вказує на те, що відповідна продукція, яка надходить на ринок або виходить з нього, була ідентифікована відповідно до статті 17(2) як така, що потребує перевірки перед розміщенням або доступом на ринок чи експортом, митні органи повинні призупинити випуск у вільний обіг або експорт цієї відповідної продукції.

8. Якщо всі інші вимоги та формальності згідно із законодавством Союзу чи національним законодавством, що стосуються випуску у вільний обіг чи експорту, виконано, митні органи повинні дозволити випуск у вільний обіг або експорт відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього, за будь-якої з таких обставин:

- (a) статус, згаданий у параграфі 6 цієї статті, не вказує на те, що відповідна продукція була визначена відповідно до статті 17(2) як така, що потребує перевірки перед розміщенням, доступом на ринок чи експортом;

- (b) випуск у вільний обіг або експорт було призупинено відповідно до параграфу 7 цієї статті, і компетентні органи не подали запит на продовження призупинення відповідно до статті 17(3);
- (c) випуск у вільний обіг або експорт було призупинено відповідно до параграфу 7, і компетентні органи повідомили митні органи про те, що призупинення випуску у вільний обіг або експорт відповідної продукції може бути скасовано.

9. Якщо компетентні органи дійдуть висновку, що відповідна продукція, яка надходить на ринок або виходить з нього, не відповідає вимогам, вони повинні повідомити про це митні органи, і митні органи не повинні дозволяти випуск у вільний обіг або експорт такої відповідної продукції.

10. Випуск у вільний обіг або експорт не має вважатися доказом відповідності законодавству Євросоюзу і, зокрема, цьому Регламенту.

Стаття 27

Співпраця та обмін інформацією між органами влади

1. Для забезпечення підходу, що ґрунтується на оцінці ризику, зазначеного в статті 16(5), для відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього, а також для забезпечення ефективності перевірок і їх проведення відповідно до цього Регламенту, Комісія, компетентні органи та митні органи повинні тісно співпрацювати та обмінюватися інформацією.

2. Митні органи та компетентні органи повинні співпрацювати відповідно до статті 47(2) Регламенту (ЄС) № 952/2013 та обмінюватися інформацією, необхідною для виконання своїх функцій згідно з цим Регламентом, у тому числі за допомогою електронних засобів.

3. Митні органи можуть передавати, відповідно до статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 952/2013, конфіденційну інформацію, отриману митними органами під час виконання своїх обов'язків або надану митним органам на конфіденційній основі, до компетентного органу держави-члена, в якій зареєстрований оператор, трейдер або уповноважений представник.

4. Якщо компетентні органи отримали інформацію відповідно до цієї статті, вони можуть передати цю інформацію компетентним органам інших держав-членів відповідно до статті 21(3).

5. Обмін інформацією, пов'язаною з ризиком, повинен здійснюватися таким чином:

- (a) між митними органами відповідно до статті 46(5) Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (b) між митними органами та Комісією відповідно до статті 47(2) Регламенту (ЄС) № 952/2013;
- (c) між митними органами та компетентними органами, включаючи компетентні органи інших держав-членів, відповідно до статті 47(2) Регламенту (ЄС) № 952/2013.

Стаття 28

Електронний інтерфейс

1. Комісія повинна розробити електронний інтерфейс на основі «Середовища єдиного вікна Європейського Союзу для митних органів», створеного Регламентом (ЄС) 2022/2399 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁵⁾, щоб забезпечити передачу даних, зокрема повідомлення і запити, зазначені в статті 26(6)–(9) цього Регламенту, між національними митними системами та інформаційною системою, згаданою в статті 33 цього Регламенту. Цей електронний інтерфейс має бути запусканий до 30 червня 2028 року.

2. Комісія повинна розробити електронний інтерфейс відповідно до статті 12 Регламенту (ЄС) 2022/2399, щоб дозволити:

- (a) операторам і трейдерам дотримуватись зобов'язань щодо подання підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку відповідного товару чи відповідної продукції згідно зі статтею 4 цього Регламенту, надаючи доступ до нього через національне середовище єдиного вікна для митниці, зазначеного в статті 8 Регламенту (ЄС) 2022/2399 та отримувати відгуки щодо них від компетентних органів;
- (b) передачу підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку до інформаційної системи, зазначеної у статті 33.

3. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти, що визначають деталі механізмів впровадження параграфів 1 і 2 цієї статті та, зокрема, визначають дані, включаючи їхній формат, які передаються відповідно до параграфів 1 і 2 цієї статті. Імплементаційні акти повинні також роз'яснювати, яким чином повідомлення про будь-які зміни статусу, присвоєного компетентними органами підтверджувальним документам про належну комплексну перевірку в інформаційній системі, зазначеній у статті 33, повинні негайно та автоматично надходити відповідним митним органам через електронний інтерфейс, зазначений у параграфі 1 цієї статті. Імплементаційні акти також можуть визначати, що певні конкретні дані, наявні в підтверджувальних документах про належну комплексну перевірку і необхідні для діяльності митних органів, включаючи спостереження та боротьбу з шахрайством, передаються та реєструються в митних системах Союзу та національних митних системах. Ці імплементаційні акти повинні ухвалюватися відповідно до процедури перевірки, зазначеної в статті 36(2).

РОЗДІЛ 5

СИСТЕМА КОНТРОЛЬНИХ ПОКАЗНИКІВ КРАЇН ТА СПІВПРАЦЯ З ТРЕТІМИ КРАЇНАМИ

Стаття 29

Оцінка країн

1. Цей Регламент встановлює трирівневу систему для оцінки країн або їхніх частин. З цієї метою держави-члени та треті країни або їхні частини повинні бути віднесені до однієї з таких категорій ризику:

- (a) «високий ризик» застосовують до країн або їхніх частин, для яких оцінка, згадана в параграфі 3, призводить до ідентифікації високого ризику щодо виробництва в таких країнах або в їхніх частинах відповідних товарів, для яких відповідна продукція не відповідає статті 3, пункт (a);
- (b) «низький ризик» застосовують до країн або їхніх частин, для яких оцінка, згадана в параграфі 3, дає змогу зробити висновок, що існує достатня впевненість, що випадки виробництва в таких країнах або в їхніх частинах відповідних товарів, для яких відповідна продукція не відповідає статті 3, пункт (a), є винятковими;
- (c) «стандартний ризик» застосовують до країн або їхніх частин, які не належать ні до категорії «високого ризику», ні до категорії «низького ризику».

2. 29 червня 2023 року всі країни мають бути кваліфіковані як такі, що мають стандартний рівень ризику. Комісія повинна класифікувати країни або їхні частини, які становлять низький або високий ризик, відповідно до параграфу 1. Перелік країн або їхніх частин, які представляють низький або високий ризик, повинен бути опублікований за допомогою імплементаційних актів, які мають ухвалювати згідно з процедурою експертизи, зазначеною в статті 36(2), не пізніше 30 грудня 2024 року. Цей список повинен переглядатися та, якщо необхідно, оновлюватися так часто, як це необхідно, у світлі нових доказів.

3. Класифікація країн або їхніх частин із низьким і високим рівнем ризику відповідно до параграфу 1 повинна ґрунтуватися на об'єктивній та прозорій оцінці Комісії, беручи до уваги останні наукові дані та міжнародно визнані джерела. Класифікація повинна базуватися насамперед на таких критеріях оцінки:

- (a) швидкість знеліснення та деградації лісів;
- (b) темпи розширення сільськогосподарських угідь під відповідні товари;
- (c) тенденції виробництва відповідних товарів і відповідної продукції.

4. Оцінка, згадана в пункті 3, може також враховувати:

- (a) інформацію, надану відповідною країною, відповідними регіональними органами влади, операторами, неурядовими організаціями та третіми сторонами, включаючи корінні народи, місцеві громади та організації громадянського суспільства, щодо ефективного охоплення викидів, спричинених сільським господарством, лісовим господарством та землекористуванням в національно визначеному внеску до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;
- (b) угоди та інші інструменти між відповідною країною та Євросоюзом та/або його державами-членами, які стосуються знеліснення та деградації лісів і сприяють дотриманню вимог статті 3 відповідними товарами і відповідною продукцією та їх ефективній реалізації;

- (с) чи має відповідна країна національні або місцеві закони, в тому числі відповідно до статті 5 Паризької угоди, і чи вживає ефективних заходів для боротьби зі зникненням та деградацією лісів, а також для уникнення діяльності, що призводить до зникнення та деградації лісів, та покарання за неї, зокрема чи застосовує вона достатньо суворі покарання, щоб позбавити вигод, отриманих від зникнення або деградації лісів;
- (d) чи надає відповідна країна прозорий доступ до відповідних даних; і, якщо це можна застосувати, чи існують, дотримуються або ефективно забезпечується виконання законів, що захищають права людини, права корінних народів, місцевих громад та інших традиційних власників;
- (е) санкції, накладені Радою Безпеки ООН або Радою Європейського Союзу на імпорту або експорту відповідних товарів і відповідної продукції.

5. Комісія повинна брати участь у спеціальному діалозі з усіма країнами, які є або ризикують бути віднесені до категорії високого ризику, для зниження його рівня.

6. Не применшуючи значення параграфу 5, Комісія повинна офіційно повідомляти відповідну країну про свій намір віднести цю країну або її частину до іншої категорії ризику та запросити її надати будь-яку інформацію, яку вважає корисною, з цього приводу. Комісія також повинна інформувати компетентні органи про такий намір.

Комісія повинна включати в повідомлення таку інформацію:

- (a) причина або причини наміру змінити класифікацію рівня ризику країни або її частини;
- (b) запрошення відповісти Комісії щодо намірів змінити класифікацію рівня ризику країни або її частини;
- (с) наслідки її класифікації як країни з високим або низьким рівнем ризику.

7. Комісія повинна надати відповідній країні достатньо часу для відповіді на повідомлення. Якщо повідомлення стосується наміру з боку Комісії віднести країну або її частину до групи підвищеного ризику, у своїй відповіді відповідна країна може надати Комісії інформацію про заходи, вжиті нею для виправлення ситуації.

8. Комісія повинна негайно повідомити відповідну країну та компетентні органи про включення або виключення країни або її частини зі списку, зазначеного в пункті 2.

Стаття 30

Співпраця з третіми країнами

1. У межах своїх відповідних сфер компетенції Комісія від імені Євросоюзу та зацікавлених держав-членів має брати участь у скоординованому підході з країнами-виробниками та їхніми частинами, які стосуються цього Регламенту, зокрема тими, які класифікують як високоризикові відповідно до статті 29, за допомогою існуючих і майбутніх партнерств та інших відповідних механізмів співпраці для спільного усунення основних причин зникнення та деградації лісів. Комісія повинна розробити всеосяжну стратегічну структуру Євросоюзу для такого залучення та розглянути можливість мобілізації відповідних інструментів ЄС. Такі механізми партнерства і співпраці повинні бути зосереджені на збереженні, відновленні та сталому використанні лісів, зникненні, деградації лісів, а також на переході

до сталого виробництва товарів, споживання, обробки та методів торгівлі. Механізми партнерства і співпраці можуть включати структурований діалог, адміністративні домовленості та існуючі угоди або їхні положення, а також спільні дорожні карти, які дозволяють перехід до сільськогосподарського виробництва, що сприяє дотриманню цього Регламенту, приділяючи особливу увагу потребам корінних народів, місцевих громад і дрібних власників та забезпечення участі всіх зацікавлених суб'єктів.

2. Партнерство та співпраця повинні забезпечувати повну участь усіх зацікавлених сторін, включаючи громадянське суспільство, корінні народи, місцеві громади, жінок, приватний сектор, включаючи малий та середній бізнес, і дрібних власників. Партнерство і співпраця також повинні підтримувати або ініціювати інклюзивний діалог щодо процесів реформування національного законодавства та управління з метою покращення управління лісами та усунення внутрішніх факторів, що сприяють знелісненню.

3. Партнерство і співпраця повинні сприяти розвитку інтегрованих процесів планування землекористування, відповідного законодавства країн-виробників, процесів з багатьма зацікавленими сторонами, фінансальних або комерційних стимулів та інших відповідних інструментів для покращення збереження лісів і біорізноманіття, сталого управління та відновлення лісів, вирішення проблеми перетворення використання лісів і вразливих екосистем для інших землекористувань, оптимізація переваг для ландшафту, безпеки володіння, продуктивності та конкурентоспроможності сільського господарства, а також прозорості ланцюгів поставок, зміцнення прав залежних від лісів громад, включаючи дрібних землевласників, місцевих громад та корінного населення, чії права викладені в Декларації ООН про права корінних народів, і забезпечити доступ громадськості до лісгосподарських документів та іншої відповідної інформації.

4. У межах своїх відповідних сфер компетенції Комісія від імені Євросоюзу, або держав-членів, або всіх разом повинна брати участь у міжнародному двосторонньому та багатосторонньому обговоренні політики та дій щодо припинення знеліснення та деградації лісів, у тому числі на багатосторонніх форумах, таких як Конвенція про біологічне різноманіття, FAO, Конвенція ООН про боротьбу з опустелюванням, Екологічна асамблея ООН, Форум ООН з питань лісів, Рамкова конвенція ООН про зміну клімату, COT, G7 і G20. Таке залучення повинно включати сприяння переходу до сталого сільськогосподарського виробництва та сталого управління лісами, розвиток прозорих і стійких ланцюгів постачання, а також постійні зусилля щодо визначення та узгодження надійних стандартів і визначень, які забезпечують високий рівень захисту лісів та інших природних екосистем і відповідних прав людини.

5. У межах своїх відповідних сфер компетенції Комісія від імені Євросоюзу та зацікавлених держав-членів має вести діалог та співпрацювати з іншими великими країнами-споживачами, щоб сприяти прийняттю амбітних вимог для мінімізації внеску таких країн у знеліснення та деградацію лісів, а також забезпеченню глобальних рівних умов для гравців на світовому ринку.

РОЗДІЛ 6

ОБҐРУНТОВАНІ ЗАНЕПОКОЄННЯ

Стаття 31

Обґрунтовані занепокоєння фізичних або юридичних осіб

1. Фізичні або юридичні особи можуть надсилати обґрунтовані занепокоєння компетентним органам, якщо вони вважають, що один або більше операторів чи трейдерів не дотримуються цього Регламенту.
2. Компетентні органи повинні без жодної затримки ретельно та неупереджено оцінити обґрунтовані занепокоєння, включно з обґрунтованістю претензій, і вжити необхідних заходів, включаючи проведення перевірок та проведення слухань щодо операторів і трейдерів для виявлення потенційної невідповідності цьому Регламенту та, у відповідних випадках, вжиття попередніх заходів згідно зі статтею 23 для запобігання розміщенню або наданню доступу на ринку та експорту відповідної продукції, яка перебуває під розслідуванням.
3. Протягом 30 днів з моменту отримання обґрунтованого занепокоєння, якщо інше не передбачено національним законодавством, компетентний орган має інформувати осіб, зазначених у пункті 1, які подали обґрунтоване занепокоєння, про подальші дії, вжиті за цим поданням, та має пояснити причини для таких дій.
4. Не применшуючи значення зобов'язань відповідно до Директиви (ЄС) 2019/1937 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁶⁾, держави-члени повинні передбачати заходи для захисту фізичних або юридичних осіб, які подають обґрунтовані занепокоєння або які проводять розслідування для перевірки дотримання операторами чи трейдерами цього Регламенту.

Стаття 32

Доступ до правосуддя

1. Будь-яка фізична або юридична особа, яка має достатній інтерес, як це визначено відповідно до існуючих національних систем правового захисту, у тому числі якщо такі особи відповідають критеріям, якщо такі існують, викладеним у національному законодавстві, включаючи осіб, які подали обґрунтоване занепокоєння відповідно до статті 31, повинна мати доступ до адміністративних або судових процедур для перегляду законності рішень, дій або бездіяльності компетентних органів відповідно до цього Регламенту.
2. Цей Регламент не має суперечити жодним положенням національного законодавства, які регулюють доступ до правосуддя, і тих, які вимагають, щоб перед зверненням до судового розгляду були повністю проведені процедури адміністративного перегляду.

РОЗДІЛ 7

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА

Стаття 33

Інформаційна система

1. До 30 грудня 2024 року Комісія повинна створити та надалі підтримувати інформаційну систему, що має містити підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, доступні відповідно до статті 4(2).

2. Не применшуючи значення виконання зобов'язань, встановлених у розділах 2 і 3, інформаційна система повинна забезпечувати щонайменше такі функції:

- (a) реєстрація операторів і трейдерів та їхніх уповноважених представників у Євросоюзі; для операторів, які розміщують відповідну продукцію, що підлягає митній процедурі «випуск у вільний обіг» або «експорт», номер реєстрації та ідентифікації суб'єктів господарювання (Economic Operators Registration and Identification, EORI), встановлений відповідно до статті 9 Регламенту (ЄС) № 952/2013, повинен бути включений до їхнього реєстраційного профілю;
- (b) реєстрація підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку, включаючи комунікацію з відповідним оператором або трейдером щодо контрольного номера для кожного підтверджувального документу про належну комплексну перевірку, поданого через інформаційну систему;
- (c) надання контрольного номера наявних підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку відповідно до статті 4(8) і (9);
- (d) у разі потреби, конвертація даних з відповідних систем для визначення геолокації;
- (e) реєстрація результатів перевірок підтверджувальних документів про належну комплексну перевірку;
- (f) взаємозв'язок з митницею через «Середовище єдиного вікна для митних органів Європейського Союзу» відповідно до статті 28, у тому числі для надання повідомлень і запитів, зазначених у статті 26(6)–(9);
- (g) надання відповідної інформації для підтримки профілювання ризику для плану перевірок, зазначеного в статті 16(5), включаючи результати перевірок, профілювання ризику щодо операторів, трейдерів і відповідних товарів та відповідної продукції для ідентифікації, на основі методів електронної обробки даних, операторів і трейдерів, які підлягають перевірці, як зазначено в статті 16(5), і відповідної продукції, яка підлягає перевірці компетентними органами;
- (h) фасилітація адміністративної допомоги та співпраці між компетентними органами, а також між компетентними органами та Комісією для обміну інформацією та даними;
- (i) підтримка зв'язку між компетентними органами і операторами та трейдерами для імплементації цього Регламенту, у тому числі, де це можливо, шляхом використання цифрових інструментів управління поставками.

3. Комісія за допомогою імплементаційних актів повинна встановити правила функціонування інформаційної системи згідно з цією статтею, включаючи правила захисту персональних даних та

обміну даними з іншими ІТ-системами. Ці імплементаційні акти повинні ухвалюватися відповідно до процедури перевірки, зазначеної в статті 36(2).

4. Комісія повинна надати доступ до такої інформаційної системи митним органам, компетентним органам, операторам і трейдерам і, якщо це можливо, їхнім уповноваженим представникам, згідно з їхніми відповідними зобов'язаннями щодо дотримання вимог до цього Регламенту.

5. Відповідно до «Політики Європейського Союзу щодо відкритих даних», Комісія повинна надати доступ широкій громадськості до повних анонімних наборів даних інформаційної системи у відкритому форматі, який може бути машинозчитувальним та забезпечить взаємодію, повторне використання і доступність.

РОЗДІЛ 8

Огляд

Стаття 34

Огляд

1. Не пізніше 30 червня 2024 року Комісія повинна представити оцінку впливу, яка супроводжується, у разі необхідності, законодавчою пропозицією щодо розширення сфери застосування цього Регламенту, щоб включити інші залісені землі. Оцінка повинна включати, серед іншого, граничну дату, зазначену в статті 2, для мінімізації внеску Євросоюзу в перетворення та деградацію природних екосистем. Огляд повинен включати оцінку впливу відповідних товарів на знеліснення та деградацію лісів.

2. Не пізніше 30 червня 2025 року Комісія повинна представити оцінку впливу, яка супроводжується, за необхідності, законодавчою пропозицією щодо розширення сфери застосування цього Регламенту на інші природні екосистеми, включаючи інші землі з високими запасами вуглецю та високою цінністю біорізноманіття, такі як луки, болота та водно-болотні угіддя. Оцінка повинна охоплювати потенційне розширення екосистеми, в тому числі на основі кінцевої дати, зазначеної в статті 2, для мінімізації внеску Євросоюзу в перетворення та деградацію природних екосистем. Перегляд також повинен стосуватися необхідності та можливості розширення сфери застосування цього Регламенту на інші товари, включаючи кукурудзу. Огляд повинен включати оцінку впливу відповідних товарів на знеліснення та деградацію лісів, доведеного науково, і враховувати зміни у споживанні.

3. Оцінка впливу, зазначена в параграфі 2, повинна також включати оцінку того, чи доцільно змінити або розширити перелік відповідної продукції у Додатку I для забезпечення включення до цього переліку найвідповіднішої продукції, яка містить, була використана як корм або була виготовлена з використанням відповідних товарів. Ця оцінка має приділяти особливу увагу потенційному включенню біопалива (код HS 382600) до Додатку I.

4. Оцінка впливу, згадана в параграфі 2, також повинна оцінювати роль фінансових установ у запобіганні фінансовим потокам, які прямо чи опосередковано сприяють знелісненню та деградації лісів, і оцінювати необхідність передбачити будь-які конкретні зобов'язання для фінансових установ у правових актах Євросоюзу щодо цього, беручи до уваги будь-яке відповідне існуюче горизонтальне та галузеве законодавство.

5. Комісія може прийняти делеговані акти відповідно до статті 35 для внесення змін до Додатку I щодо відповідних кодів КН відповідної продукції, яка містить, була використана як корм або була виготовлена з використанням відповідних товарів.

6. До 30 червня 2028 року та щонайменше упродовж наступних п'яти років Комісія повинна щороку проводити загальний перегляд цього Регламенту і представляти звіт Європейському Парламенту та Раді, який має супроводжуватися, у разі необхідності, законодавчою пропозицією. Перший звіт повинен містити, зокрема, оцінку на основі конкретних досліджень:

- (a) необхідності і доцільності додаткових інструментів сприяння торгівлі – і, зокрема, для менш розвинених країн, на які сильно впливає цей Регламент, і країн або їх частин, класифікованих як зі стандартним або високим рівнем ризику – для підтримки досягнення цілей цього Регламенту;
- (b) вплив цього Регламенту на фермерів, зокрема дрібних власників, корінні народи та місцеві громади і можливу потребу в додатковій підтримці для переходу до сталих ланцюгів постачання та для дрібних власників для виконання вимог цього Регламенту;
- (c) подальше розширення визначення деградації лісів на основі поглибленого аналізу та з урахуванням прогресу, досягнутого в міжнародних дискусіях з цього питання;
- (d) межа для обов'язкового використання полігонів, як зазначено в пункті (28) статті 2, беручи до уваги його вплив на боротьбу зі знелісненням та деградацією лісів;
- (e) зміни в моделях торгівлі відповідними товарами та відповідною продукцією, включеними до сфери застосування цього Регламенту, коли ці зміни можуть бути ознакою практики ухилення від дотримання його вимог;
- (f) оцінка того, наскільки були ефективними проведені перевірки для забезпечення дотримання вимог статті 3 відповідними товарами і відповідною продукцією, доступних на ринку або експортованих.

РОЗДІЛ 9

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 35

Здійснення делегування

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надаються Комісії відповідно до умов, викладених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 34(5), мають надаватися Комісії на п'ятирічний період з 29 червня 2023 року. Комісія повинна скласти звіт щодо делегування повноважень за півроку до закінчення п'ятирічного періоду. Делегування повноважень повинно автоматично продовжуватися на періоди однакової тривалості, якщо тільки Європейський Парламент або Рада не виступають проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного періоду.
3. Делегування повноважень, зазначене у статті 34(5), може бути відкликано в будь-який момент Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання має припинити делегування повноважень, визначених у цьому рішенні. Воно має набирати чинності наступного дня після публікації рішення в «Офіційному журналі Європейського Союзу» або пізніше, у зазначену дату. Це не повинно впливати на законну силу будь-яких делегованих актів, які вже є чинними.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія повинна провести консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про покращення законотворчості.
5. Як тільки Комісія ухвалить делегований акт, вона повинна повідомити про це одночасно Європейський Парламент і Раду.
6. Делегований акт, прийнятий відповідно до статті 34(5), має набирати чинності, лише якщо Європейський парламент або Рада не висловили заперечень протягом двох місяців після повідомлення про такий акт Європейському парламенту та Раді або якщо до закінчення цього періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісію, що вони не будуть заперечувати. Цей період повинен продовжуватися на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 36

Процедура комітету

1. Комісії повинен допомагати комітет. Цей комітет має бути комітетом у значенні Регламенту (ЄС) №182/2011 Європейського Парламенту та Ради (27).
2. Якщо робиться посилання на цей параграф, потрібно застосовувати статтю 5 Регламенту (ЄС) №182/2011 з урахуванням положень його статті 11.

Стаття 37

Анулювання

1. Регламент (ЄС) № 995/2010 скасовується з 30 грудня 2024 року.
2. Однак Регламент (ЄС) № 995/2010 має продовжувати застосовуватися до 31 грудня 2027 року до лісоматеріалів та виробів з деревини, як визначено в пункті (а) статті 2 Регламенту (ЄС) № 995/2010, які були вироблені до 29 червня 2023 року та розміщені на ринку з 30 грудня 2024 року.
3. Як виключення зі статті 1(2) цього Регламенту, деревина та вироби з деревини, як визначено в пункті (а) статті 2 Регламенту (ЄС) № 995/2010, які були вироблені до 29 червня 2023 року та розміщені на ринку з 31 грудня 2027 року повинні відповідати статті 3 цього Регламенту.

Стаття 38

Набрання чинності та дата застосування

1. Цей Регламент повинен набрати чинності на двадцятий день після його публікації в «Офіційному журналі Європейського Союзу».
2. Відповідно до параграфу 3 цієї статті, статті 3-13, статті 16-24 і статті 26, 31 і 32 мають застосовуватися з 30 грудня 2024 року.
3. За винятком продукції, зазначеної у Додатку до Регламенту (ЄС) № 995/2010, для операторів, які до 31 грудня 2020 року були створені як мікропідприємства або малі підприємства відповідно до статті 3(1) або (2) Директиви 2013/ 34/ЄС, відповідно, статті, зазначені в частині 2 цієї статті, мають застосовуватися з 30 червня 2025 року.

Цей Регламент має обов'язкову юридичну силу в повному обсязі і безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі 31 травня 2023 року.

*Для Європейського парламенту
Президент*

*Р. МЕЦОЛА
Для Ради
Президент*

П. КУЛЬГРЕН

⁽⁴⁾ [OJ L 55, 28.2.2011, p. 13.](#)

⁽⁵⁾ Позиція Європейського парламенту від 19 квітня 2023 року (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Ради від 16 травня 2023 року.

⁽⁶⁾ [OJ L 282, 19.10.2016, p. 4.](#)

⁽⁷⁾ Рішення (ЄС) 2022/591 Європейського парламенту та Ради від 6 квітня 2022 року про Загальну програму дій ЄС з навколишнього середовища до 2030 року ([OJ L 114, 12.4.2022, p. 22](#)).

⁽⁸⁾ Регламент (ЄС) 2021/1119 Європейського Парламенту та Ради від 30 червня 2021 року про встановлення рамок для досягнення кліматичної нейтральності та внесення змін до Регламентів (ЄС) № 401/2009 та (ЄС) № 2018/1999 («Європейський Закон про клімат») ([OJ L 243, 9.7.2021, p. 1](#)).

⁽⁹⁾ Рішення Ради 93/626/ЄЕС від 25 жовтня 1993 року щодо укладення Конвенції про біологічне різноманіття ([OJ L 309, 13.12.1993, p. 1](#)).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЄС) № 995/2010 Європейського Парламенту та Ради від 20 жовтня 2010 року, що встановлює обов'язки операторів, які розміщують деревину та вироби з деревини на ринку ([OJ L 295, 12.11.2010, p. 23](#)).

⁽¹¹⁾ Регламент Ради (ЄС) № 2173/2005 від 20 грудня 2005 року про встановлення схеми ліцензування (FLEGT) для імпорту деревини до Європейського Співтовариства ([OJ L 347, 30.12.2005, p. 1](#)).

⁽¹²⁾ Пендрілл Ф., Перссон У. М., Кастнер Т. 2020. Ризик зникнення, пов'язаний з виробництвом і споживанням товарів сільського та лісового господарства 2005-2017 рр. (Версія 1.0). Zenodo.

⁽¹³⁾ Директива 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування певних Директив ([OJ L 312, 22.11.2008, p. 3](#)).

⁽¹⁴⁾ Директива (ЄС) 2019/1024 Європейського парламенту та Ради від 20 червня 2019 року про відкриті дані та повторне використання інформації громадського сектору ([OJ L 172, 26.6.2019, p. 56](#)).

⁽¹⁵⁾ Регламент (ЄС) 2019/1020 Європейського Парламенту та Ради від 20 червня 2019 року щодо ринкового нагляду та відповідності продукції і внесення змін до Директиви 2004/42/ЄС та Регламентів (ЄС) № 765/2008 та (ЄС) № 305/2011 ([OJ L 169, 25.6.2019, p. 1](#)).

⁽¹⁶⁾ Регламент (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради від 9 жовтня 2013 року, що встановлює Митний кодекс Союзу ([OJ L 269, 10.10.2013, p. 1](#)).

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЄС) 2021/240 Європейського Парламенту та Ради від 10 лютого 2021 року про створення інструменту технічної підтримки ([OJ L 57, 18.2.2021, p. 1](#)).

⁽¹⁸⁾ [OJ L 123, 12.5.2016, p. 1.](#)

⁽¹⁹⁾ Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) № 607/2012 від 6 липня 2012 року про детальні правила щодо системи належної перевірки і частоти та характеру перевірок моніторингових організацій, як передбачено в Регламенті (ЄС) № 995/2010 Європейського Парламенту і Ради, що встановлює зобов'язання операторів, які розміщують деревину та вироби з деревини на ринку ([OJ L 177, 7.7.2012, p. 16](#)).

⁽²⁰⁾ Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб щодо обробки персональних даних і про вільний обіг таких даних, а також про скасування Директиви 95/ 46/ЄС (Загальний регламент захисту даних) ([OJ L 119, 4.5.2016, p. 1](#)).

⁽²¹⁾ Регламент (ЄС) 2018/1725 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних інституціями, органами, офісами та агенціями Союзу та про вільний обіг таких даних та скасування Регламенту (ЄС) № 45/2001 і Рішення № 1247/2002/ЄС ([OJ L 295, 21.11.2018, p. 39](#)).

⁽²²⁾ Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та відповідні звіти певних типів підприємств, що вносить зміни до Директиви 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради та скасовує Директиви Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС ([OJ L 182, 29.6.2013, p. 19](#)).

⁽²³⁾ Регламент Ради (ЄЕС) № 2658/87 від 23 липня 1987 року про тарифну та статистичну номенклатуру і Спільний митний тариф ([OJ L 256, 7.9.1987, p. 1](#)).

(²¹) Директива (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року про сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел ([OJ L 328, 21.12.2018, p. 82](#)).

(²²) Директива 2003/4/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2003 року про доступ громадськості до екологічної інформації та про скасування Директиви Ради 90/313/ЄЕС ([OJ L 41, 14.2.2003, p. 26](#)).

(²³) Директива 2008/99/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про захист довкілля за допомогою кримінального права ([OJ L 328, 6.12.2008, p. 28](#)).

(²⁴) Регламент Ради (ЄС) № 139/2004 від 20 січня 2004 року про контроль за концентраціями між підприємствами (Регламент ЄС про злиття) ([OJ L 24, 29.1.2004, p. 1](#)).

(²⁵) Регламент (ЄС) 2022/2399 Європейського Парламенту та Ради від 23 листопада 2022 р. про створення «Середовища єдиного вікна Європейського Союзу для митних органів» та внесення змін до Регламенту (ЄС) № 952/2013 (([OJ L 317, 9.12.2022, p. 1](#)).

(²⁶) Директива (ЄС) 2019/1937 Європейського парламенту та Ради від 23 жовтня 2019 року про захист осіб, які повідомляють про порушення законодавства Союзу ([OJ L 305, 26.11.2019, p. 17](#)).

(²⁷) Регламент (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, який встановлює правила та загальні принципи щодо механізмів контролю державами-членами за виконанням Комісією імплементаційних повноважень ([OJ L 55, 28.2.2011, p. 13](#)).

ДОДАТОК І

Відповідні товари та відповідна продукція, як зазначено у статті 1

У нижчевикладеній таблиці наведено перелік товарів, класифікованих за Комбінованою номенклатурою, викладеній у Додатку І до Регламенту (ЄС) № 2658/87, які згадуються у статті 1 цього Регламенту.

За винятком побічних продуктів виробничого процесу, якщо цей процес включає матеріал, який не є відходами, як визначено в статті 3(1) Директиви 2008/98/ЄС, цей Регламент не застосовується до товарів, якщо вони повністю вироблені з матеріалу, який завершив свій життєвий цикл і в іншому випадку був би утилізований як відходи, як визначено в статті 3(1) цієї Директиви.

Відповідний товар		Відповідна продукція
Велика рогата худоба		0102 21 , 0102 29 Велика рогата худоба жива ex 0201 М'ясо великої рогатої худоби, свіже або охолоджене ex 0202 М'ясо великої рогатої худоби, заморожене ex 0206 10 Придатні до споживання субпродукти великої рогатої худоби, свіжі або охолоджені ex 0206 22 Придатна до споживання печінка великої рогатої худоби, заморожена ex 0206 29 Придатні до споживання субпродукти великої рогатої худоби (крім язиків та печінок), заморожені ex 1602 50 Інше готове або консервоване м'ясо, м'ясні субпродукти, кров великої рогатої худоби ex 4101 Необроблені шкури великої рогатої худоби (свіжі або солоні, сушені, вапновані, мариновані або консервовані іншим способом, але не дублені, не оброблені на пергамент та не оброблені іншим чином), незалежно від того, чи позбавлені від шерсті чи не позбавлені або розпиловані чи не розпиловані ex 4104 Шкури та шкури з цільного напівафабрикату великої рогатої худоби дублені або висушені необроблені, без волоссяного покриву, розпиловані або нерозпиловані, але без подальшої обробки ex 4107 Шкіра великої рогатої худоби, додатково оброблена після дублення або сушіння до обробки, включаючи оброблену на пергамент шкіру, без волоссяного покриву, розпиловану чи не розпиловану, крім шкіри верхнього шару 4114
Какао		1801 Какао-Боби, цілі або подрібнені, сирі або смажені 1802 Шкаралупа какао, лушпиння, шкірка та інші відходи какао 1803 Какао-паста, знежирена або ні 1804 Какао-масло, жир і олія 1805 Какао-порошок без додавання цукру чи інших підсолоджувачів 1806 Шоколад та інші харчові продукти, що містять какао
Кава		901 Кава, смажена або несмажена, з кофейном або без кофеїну; кавове лушпиння та шкірка; заміники кави, що містять каву в будь-якій пропорції
Олійна пальма		207 10 Пальмові горіхи та ядра 1511 Пальмова олія та її фракції, рафіновані або нерафіновані, але без зміни хімічного складу 1513 21 Неочищене пальмове ядро і олія бабасу та їх фракції, рафіновані або нерафіновані, але без зміни хімічного складу 1513 29 Пальмоядрова олія і олія бабасу та їх фракції, рафіновані або нерафіновані, але без зміни хімічного складу (крім сирот олії)

		2306 60 Макуха та інші тверді залишки пальмових горіхів або ядер, подрібнені або неподрібнені чи у формі гранул, отримані в результаті екстрагування жирів або олії з пальмових горіхів або ядер ex 2905 45 Гліцерин чистотою 95 % або більше (у розрахунку на масу сухого продукту) 2915 70 Пальмітинова кислота, стеаринова кислота, їх солі та етери 2915 90 Насичені ациклическі монокарбонові кислоти, їх ангідриди, галогенангідриди, пероксиди та пероксикислоти; їх галогеновані, сульфонові, нітровані або нітрозовані похідні (крім муршиної кислоти, оцтової кислоти, моно-, ді- або трихлороцтової кислот, пропіонової кислоти, бутанової кислоти, пентанової кислоти, пальмітинової кислоти, стеаринової кислоти, їхніх солей і складних ефірів та оцтового ангідриду) 3823 11 Кислота стеаринова технічна 3823 12 Кислота олеїнова технічна 3823 19 Технічні монокарбонові жирні кислоти; кислоти олії після рафінування (за винятком стеаринової кислоти, олеїнової кислоти та жирних кислот талової олії) 3823 70 Спирти жирні технічні
Гума		4001 Натуральний каучук, балата, гутаперча, гваїола, чикл та аналогічні натуральні смоли у первинних формах або у вигляді плит, листів чи смуг ex 4005 Гумова суміш, невулканізована, у первинних формах або у вигляді пластин, листів чи смуг ex 4006 Невулканізована гума в інших формах (наприклад, стрижні, труби та профілі) та вироби (наприклад, диски та кільця) ex 4007 Вулканізована гумова нитка та шнур ex 4008 Плити, листи, стрічки, стрижні та профілі з вулканізованої гуми, крім твердої гуми ex 4010 Конвеєрні або передавальні паски чи ремні з вулканізованої гуми ex 4011 Нові пневматичні шини з гуми ex 4012 Гумові пневматичні шини з відновленим або вживаним протектором; суцільні або амортизаційні шини, протектори шин і щитки шин з гуми ex 4013 Внутрішні камери з гуми ex 4015 Предмети одягу та аксесуари до одягу (включаючи рукавички, рукавиці та мітенки) будь-якого призначення з вулканізованої гуми, крім твердої гуми ex 4016 Інші вироби з вулканізованої гуми, крім твердої гуми, більше нде не зазначені у розділі 40 ex 4017 Тверда гума (наприклад, ебоніт) у всіх формах, включаючи відходи та бруток; вироби з твердої гуми
Соя		1201 Соеві боби, подрібнені чи неподрібнені 1208 10 Соеве борошно та шрот 1507 Олія соєва та її фракції, рафіновані або нерафіновані, але без зміни хімічного складу 2304 Макуха та інші тверді відходи, подрібнені або неподрібнені або у формі гранул, отримані в результаті екстракції соєвої олії
Деревина		4401 Деревина паливна у колодах, брусах, гілках, хмизі або в схожих формах; деревина в трісках або стружці; тирса і відходи, спресовані у вигляді колод, брикетів, гранул або подібних форм чи не спресовані 4402 Вугілля деревне (включаючи деревне вугілля зі шкаралупи або горіхів), спресоване або не спресоване 4403 Необроблена деревина, очищена або не очищена від кори чи заболони, або грубо оброблена 4404 Бондарний прут; розрізні стовпи; палі, штахети та стовпи з деревини, загострені, але не розпиляні вздовж; дерев'яні палиці, грубо оброблені, але не обточені, не зігнуті та не оброблені іншим способом, придатні для виготовлення палиць, парасольок, ручок інструментів тощо; стружки тощо 4405 Деревна вовна; деревне борошно 4406 Дерев'яні залізничні або трамвайні лежні (шпали) 4407 Деревина, розпиляна чи розколота вздовж, нарізана чи очищена, стругана чи нестругана, шліфована чи нез'єднана, завтовшки понад 6 мм

	4408 Листи для облицювання (включаючи листи, одержані шляхом різання шаруватої деревини), для фанери чи іншої подібної шаруватої деревини та іншої деревини, розпиляні вздовж, нарізані чи очищені, стругані чи нестругані, шліфовані, зрощені чи незрощені, з товщиною не більше 6 мм 4409 Деревина (включаючи смуги та фризи для паркетної підлоги, не зібрані) безперервної форми (з пазом і рейкою, в полушпунт, з вимком, V-подібним з'єднанням, з напівкруглою калівкою, зігнута, заокруглена тощо) уздовж будь-яких її країв, кінців або поверхонь, незалежно від того, сругана чи ні, шліфована чи зрощена 4410 Деревно-стружкова плита, орієнтовано-стружкова плита (ОСБ) та подібні плити (наприклад, легка плита із великої стружки) з деревини або інших здерев'янистих матеріалів, спресовані або неспресовані зі смолами або іншими органічними зв'язувальними речовинами 4411 Деревно-волокнисті плити з деревини або інших здерев'янистих матеріалів, зв'язані або не зв'язані смолами або іншими органічними речовинами 4412 Фанера, шпоновані панелі та аналогічна шарувата деревина 4413 Ущільнена деревина у вигляді блоків, плит, смуг або профілів 4414 Дерев'яні рами для картин, фотографій, дзеркал або подібних предметів 4415 Пакувальні ящики, коробки, обрешітка, барабани та подібна дерев'яна тара; кабельні барабани дерев'яні; дерев'яні піддони, коробчасті піддони та інші вантажи дошки; палетний борт (не включаючи пакувальний матеріал, який використовують виключно як пакувальний матеріал для підтримки, захисту або транспортування іншої продукції, розміщеної на ринку) 4416 Діжки, бочки, чани, бадді та інші бондарні вироби та їхні частини з деревини, включаючи клепки 4417 Інструменти, корпуси інструментів, ручки інструментів, корпуси та рукоятки мітел або щіток дерев'яні; черевики дерев'яні або обувні колодки та дерева 4418 Столярні та теслярські вироби з деревини, включаючи стільникові дерев'яні панелі, збірні панелі для підлоги, черепицю та стружки 4419 Посуд столовий та кухонний дерев'яний 4420 Маркетри та інкрустація деревом; шкатулки та футляри для ювелірних виробів або столового приладдя та подібні дерев'яні вироби; статуєтки та інші прикраси з дерева; дерев'яні меблі, що не включені до розділу 94 4421 Інші вироби з деревини Целюлоза та папір з розділів 47 та 48 Комбінованої номенклатури, за винятком продукції на основі бамбука та вторинних продуктів (відходи). ex 49 Друковані книги, газети, малюнки та інші вироби поліграфічної промисловості, рукописи, машинописи та плани з паперу ex 9401 Сидіння (крім тих, що включені до товарної позиції 9402), трансформери, що розкладаються в ліжка або не розкладаються та їхні частини з деревини 9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 та 9403 91 Меблі дерев'яні та їхні частини 9406 10 Будівлі дерев'яні збірні
--	--

ДОДАТОК II

Підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку

Інформація, яку, відповідно до статті 4(2), мають містити підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку:

1. Назву (ім'я) оператора, адресу та, у випадку відповідних товарів та відповідної продукції, що надходить до ринку або виходить з нього, номер реєстрації та ідентифікації суб'єктів господарювання (EORI) відповідно до статті 9 Регламенту (ЄС) № 952/2013.
2. Код Гармонізованої системи, довільний текстовий опис, що включає торгову назву, а також, за можливості, повну наукову назву та кількість відповідної продукції, яку оператор має намір розмістити на ринку або експортувати. Для відповідної продукції, яка надходить на ринок або виходить з нього, кількість має бути виражена в кілограмах маси нетто та, якщо це можна застосувати, у додаткових одиницях, встановлених у Додатку I до Регламенту (ЄЕС) № 2658/87, проти зазначеного коду Гармонізованої системи або, у всіх інших випадках, виражена в масі нетто із зазначенням оцінки у відсотках або відхилення, або, де можна застосувати, об'єму чи кількості одиниць. Додаткова одиниця застосовується, якщо вона визначена узгоджено для всіх можливих підзаголовків згідно з кодом Гармонізованої системи, на який посилаються підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку.
3. Країна виробництва та геоолокація всіх земельних ділянок, де були вироблені відповідні товари. Для відповідної продукції, яка містить або була вироблена з використанням великої рогатої худоби та для такої відповідної продукції, яка була використана як корм з відповідною продукцією, геоолокація має стосуватися всіх господарств, де утримували велику рогату худобу. Якщо відповідна продукція містить або була виготовлена з використанням товарів, вироблених на різних ділянках землі, геоолокація всіх ділянок землі повинна включатися відповідно до пункту (d) статті 9(1).
4. Для операторів, які посилаються на існуючі підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку відповідно до статті 4(8) і (9), контрольний номер таких підтверджувальних документів.
5. Текст: 'Надаючи ці підтверджувальні документи про належну комплексну перевірку, оператор підтверджує, що була проведена належна комплексна перевірка відповідно до Регламенту (ЄС) 2023/1115 і що не було виявлено жодного або лише незначний ризик того, що відповідна продукція не відповідає пункту (a) або (b) статті 3 цього Регламенту.'
6. Підпис у такому форматі:

«Підписано від імені та за дорученням:

Дата:

Ім'я та посада: Підпис:».